REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER /BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

SEPTEMBER 13th, 1963 — No. 612 — 19th YEAR OF PUBLICATION

Verstaan zij ook wat zij lezen ?

Het begin was zo onopvallend.

Een man met zijn vrouw en zijn zoon stapten een hotel binnen voor logies erges in de staat Mississippi. Toen zij de volgende dag weer verderop gingen, vroeg de man aan de negerjongen die de lift bediende, of hij thuis een Bijbel had.

"Nee, mijnheer," was het prompte antwoord.

"Als ik je er nu een geef, beloof je me dan dat je hem zult lezen?" vroeg de man weer.

"Ja mijnheer, daar kunt U op rekenen" was het verrukte antwoord van de jongen, die een beetje beduusd was van deze gulhartigheid.

Die liftpassagier was Mr. Wm. A. Chapman en het uitreiken van die Bijbel was het begin van het werk van de World Home Bible League, thans een wereldorganisatie, die verleden week haar 25-jarig bestaan herdacht in Chicago.

Dat de World Home Bible League tot een wereldwijde organisatie is uitgegroeid mag wel onze speciale aandacht hebben. Er is in die vijf en twintig jaar heel wat werk verricht. Het aantal Bijbels of bijbelgedeelten, dat de League in deze tijd heeft verspreid loopt in de miljoenen, zo niet in de miljarden. En het zou een formidabele lijst worden, indien alle landen, waarheen de League materiaal stuurt, onder elkaar werden gezet. *)

Toch zeggen getallen lang niet alles. Het viel ons op, dat de World Home Bible League zelf heel weinig getallen noemt. De League zegt niet hoeveel Bijbels er reeds verspreid zijn, maar zij zegt wel, dat, ondanks alles wat er in de afgelopen vijf-en-twintig jaar is gedaan, er niettemin nog miljoenen mensen op de wereld zijn, voor wie de Bijbel een onbekend boek is. De League is bezorgd over deze mensen en wil trachten in deze leemte te voorzien.

Bedoelt dit, dat het om ons geld gaat? Dat wij een offer brengen moeten? Ja, dit is misschien wel een van de konsekwenties. Maar dat bedoelen wij nu toch niet en wellicht bedoelt de World Home Bible League dit ook niet.

Een geheel ander punt moet onze aandacht hebben. Het essentiële van het werk van de Home Bible League is niet het inzamelen van geld om dit te gebruiken voor Bijbel-distributie. Het essentiële is eigenlijk helemaal niet de organisatie van de League. Die mensen van de League worden alleen maar gebruikt. Het gaat er om wat Gód doet. Kunt U het begrijpen, dat God doorgaat Zijn Woord te geven aan een mensheid, die eigenlijk niet om Hem geeft? Kunt U het volgen, dat God, ook door middel van de Home Bible League, blijft spreken tot een wereld, die Hem allang vaarwel heeft gezegd? Schriftgedeelten worden door de League uitgegeven onder de veelzeggende titel "God speaks". Een betere titel had men niet kunnen bedenken. Maar kunt U er bij, dat God blijft spreken, Zich blijft richten tot mensen, die van nature niets van Hem willen weten? Wat is dat toch? Als wij iemand iets willen zeggen en hij of zij wil niet luisteren, dan mogen wij het misschien nog eens proberen, en nog eens. Maar dan zijn wij toch wel aan het einde van ons geduld. Een mens kan toch niet aan de gang blijven? Maar dit is het onbegrijpelijke, dat God aan de gang blijft. Hij blijft spreken. Als wij hier goed bij nadenken is dit toch wel zeer wonderlijk. Gods liefde moet toch wel ontzettend groot zijn.

Dit heeft voor ons konsekwenties. Als God zo blijft spreken, dan dringt zich aan ons de vraag op, wat onze reaktie daarop zal moeten zijn. Onwillekeurig komt de figuur van de Ethiopiër ons voor de geest. Deze man had van iemand een gedeelte van de Schrift gekregen, maar toen Filippus aan hem vroeg of hij ook begreep wat hij las, antwoordde hij: "Hoe zou ik dit kunnen als niet iemand mij de weg wijst?"

Hebben wij misschien teveel aangenomen, dat het werk van de World Home League zeer prijzenswaard is en dat wij daar graag financiële steun aan willen geven, en dat de kous daar mee af is? Het moet toch betekenis hebben, dat die korte dialoog tussen de Moorman en Filippus in de Bijbel staat. Die man las nog wel de profetie van Jesaja. Wij zouden waarschijnlijk niet direkt klaar zijn iemand, die nog weinig bekend was met het Christelijk geloof, met Jesaja te laten beginnen. Wij geven de voorkeur aan een van de vier evangeliën. Maar wij zouden een fout maken, indien wij meenden dat de profeet Jesaja wel en de vier evangeliën niet **moeilijk te verstaan** zijn.

Allen, mensen die bij de Bijbel zijn opgevoed als wel degenen, die er voor het eerst mee in aanraking komen, zijn geneigd verkeerd te lezen. De Bijbel ligt ons van nature niet. Wij willen wel die plaatsen lezen en herlezen, die ons troost geven, waarbij wij ons prettig gevoelen. Maar dan lezen wij de Bijbel toch niet goed. Dit betekent uiteraard niet dat de Bijbel geen troost bevat. Maar in de eerste plaats is het de Zelfopenbaring van God. God spreekt, en Hij spreekt over Zichzelf. Het is voor degenen, die christelijk opgevoed zijn, al moeilijk om dit steeds voor ogen te houden, laat staan voor hen die dit voorrecht niet hebben gehad.

Het is in de kolommen van ons blad al meer dan eens besproken. Het gevaar is dus niet denkbeeldig, dat wij in herhaling vallen. Anderzijds is het egoïsme in ons mensen zo hardnekkig, dat het geen kwaad kan, dat wij elkaar er telkens op wijzen, dat GOD spreekt, dat het niet om mensen, maar dat het om God gaat in de Bijbel. Dat is niet alleen in de Bergrede of in de vier "gospels" zo, maar eveneens in Jesaja of welk ander gedeelte ook. En Hij spreekt, zodra wij dat Boek openen, of dat nu voor onszelf is of aan tafel of voor de klas. En het geldt zeer stellig ook wanneer wij het hebben over Bijbelverspreiding. Daarbij gaat het er maar niet om dat de mensen een uitweg uit hun misère zullen vinden, het gaat er zelfs niet om hoeveel zielen erdoor gewonnen kunnen worden, het gaat er om, dat de mensen zullen horen dat God spreekt.

Misschien geeft het Jubileum van de World Home Bible League aanleiding tot de overweging, of de vraag van Filippus "verstaat gij ook hetgeen gij leest?" meer toepassing moet vinden bij het doorgeven van de Schrift. Wij bedoelen dit niet als een uitbreiding van het werk van de Home Bible League. Wij denken voornamelijk aan de evangelisatie-literatuur, die er zo al door de kerken wordt verspreid. Die lectuur is doorgaans rijk aan meditaties, korte preekjes, al dan niet aangevuld met korte verhalen. Missen wij echter niet teveel een *uitlegging* der Schriften in die lectuur, zodat de Stem uit de hemel vernomen wordt?

Het werk van de bijbelverspreiding gaat door — hulde aan de mannen en vrouwen van de World Home Bible League. Het gaat door zelfs in Indonesië, in Rusland en op Cuba. Het gaat door, ook in eigen land. Dat wil zeggen, dat God Zich niet van deze wereld heeft afgewend maar nog steeds tot haar spreekt. Dat zegt iets tot de Kerk, aan wie het Woord is toevertrouwd!

D.F.

*) Een mooi overzicht van het werk wordt gegeven in de brochure "A Quarter Century", die men kan aanvragen bij de Canadian Home Bible League, 57 Yorkdale Crescent, Weston, Ont.

Taptoe op de Grote Markt te Delft

VERDWENEN VRIENDSCHAP

Bovenstaande foto werd genomen toen er nog geen split was tussen de Social Credit leiders Robert Thompson (links) en Real Caouette (rechts).

Wie een kuil graaft voor een ander . . .

CAOUETTE "DE AFVALLIGE"

De leider van de Social Credit Party, Mr. Robert Thompson, is zijn luitenant in Quebec kwijt. Dat zal hem niet spijten, hoewel men hem niet kan blameren voor de split in de partij. Het omgekeerde is waar. Mr. Caouette meende, dat de tijd was aangebroken om Mr. Thompson uit het zadel te lichten. Daarin heeft hij zich vergist. Hij heeft zich ook vergist in de omvang van de steun, die hij uit Quebec zou krijgen.

Mr. Caouette begon met een felle aanval op Mr. Thompson, die naar hij meende het met de Social Credit-beginselen maar lauw nam en bovendien geen oor had voor de belangen van Quebec. Een driedaagse conventie werd belegd in Granby, Quebec, en Mr. Caouette moet niet anders hebben vermoed, dan dat hij als onbestreden leider van de Quebec groep uit de conventie zou komen.

Social Credit heeft 24 leden in het parlement, van wie er 19 uit de provincie Quebec komen. Een van deze is een zekere dokter, Guy Marcoux, die uitgetreden was en nu als onafhankelijke Social-Crediter in Ottawa was.

De conventie is over, maar nu blijkt, dat Mr. Caouette slechts iets meer aanhang in Quebec heeft dan Mr. Thompson. Het getal 19, dat zo aanlokkelijk wenkte, heeft hij lang niet gehaald.

Wij hebben dus nu twee Social-Credit groepen in de Kamer. Van geen van beide kan worden verwacht dat zij uitzien naar nieuwe verkiezingen. Meer waarschijnlijk is, dat zij het kabinet Pearson indien even mogelijk, zullen blijven steunen. Met andere woorden, noch de Progressive Conservatives noch de New Democrats zullen politieke munt uit de twist kunnen slaan.

Ongeveer een half dozijn van de Social Credit leden uit Quebec koos de partij van Mr. Thompson en de National Party. Zelfs de onafhankelijke Dr. Marcoux. Het is niet onmogelijk, dat de laatste nu de plaats van Mr. Caouette als leider van de Quebec-vleugel van Social Credit onder Mr. Thompson zal gaan innemen. De Social Crediters onder Mr. Thompson voelen zich bevrijd en voorzien, dat zij meer stemmen uit Quebec zullen krijgen, nu Caouette uit hun midden is verdwenen. Deze steun verwachten zij voornamelijk uit de steden. Of dit zo is, zal nog moeten blijken. De wens kan wel eens de vader der gedachten zijn.

Buiten Quebec heeft Mr. Caouette nagenoeg geen steun. En het is nu wel gebleken, dat hij in Quebec zelf evenmin op onverdeelde steun mag rekenen. Zelfs in de groep, die ogenschijnlijk in Quebec zijn zijde heeft gekozen, heerst geen eenstemmigheid omtrent Mr. Caouette's leiding. Een mededinger daar is Gilles Gregoire, parlementslid voor Lapointe.

Hoe lang Mr. Thompson zijn steun aan het huidige kabinet zal blijven geven hangt niet alleen af van de maatregelen, die de regering zal voorstellen en nemen. Het hangt er eveneens vanaf hoe lang Mr. Diefenbaker de leider van de Progressive Canservatives zal blijven. Het is geen geheim, dat Mr. Thompson weinig vertrouwen in de vorige minister-president heeft. Mocht Mr. Diefenbaker zijn plaats inruimen voor een nieuwe leider, dan zal Mr. Thompson stellig overwegen of de tijd gekomen is, de zijde van de P.C. te kiezen, hetgeen dan wel eens gevaarlijk voor de Liberals zou kunnen worden.

De Liberals hebben thans 129 zetels in The House of Commons. De Conservatives 95 en de New Democrats 17. Er zijn 24 Social Crediters, onder wie de onafhankelijke Dr. Marcoux. Conservatives en New Democrats tezamen zijn niet in staat de regering ten val te brengen. Pogingen daartoe kan men echter binnenkort verwachten, als de N.D.P. een motie zal indienen, waarin afkeuring wordt uitgesproken over het feit, dat de regering de bilaterale nuclear-overeenkomst heeft getekend, zonder dat deze overeenkomst eerst aan het parlement was voorgelegd.

Het hangt van de Social Crediters af, of de regering de storm zal doorstaan of niet. Vandaar dat wat momenteel in de Social Credit Party plaats vindt meer dan gewone belangstelling heeft.

Olie moet dorst lessen

Israël ziet zich gesteld voor een strijd om het water. Daar komt bij dat reeds verschillende jaren de regenval beneden normaal is gebleven. Zo is in de winter 1962/1963 10.000 ha bouwland door gebrek aan regen verdroogd, terwijl 30.000 ha bouwland geheel verschroeide.

De regering tracht door het installeren van watermeters in de woningen het watergebruik te doen dalen. Voortdurend wordt er op zuinigheid met water aangedrongen. Water is voor Israël een eerste voorwaarde om te leven. De aanvoer van water, nu en in de naaste toekomst, is echter zodanig dat tegen 1970 de landbouw-groei en tegen 1980 de industriële groei tot stilstand moet zijn gekomen. Alleen een revolutionaire nieuwe methode om water te winnen kan hier uitkomst brengen. Deze methode is er echter nog niet. Men moet dus woekeren met de watervoorraad die men bezit.

Men wil nu proeven nemen om de waterhoeveelheid in het Meer van Tiberias op peil te houden. Het water in dit meer verdampt zeer snel en o.a. door dit feit wordt het water zouter. Om het verdampen nu tegen te gaan wil men het meer onder een laag olie 'begraven'. Dit zou dan de waterverdamping drastisch beperken. Pompen moeten het water dan omhoog brengen. In de loop van 1964 moet men weten of dit plan mogelijk is want dan zal men 185 miljoen liter water per jaar uit het Meer van Tiberias gaan halen voor een groot waterprojekt dat uiteindelijk 320 miljoen liter water per jaar zal gaan verbruiken. De bestrijding van de verdamping van het Meer van Tiberias is dus bitter noodzakelijk want elke druppel water is er één in Israël.

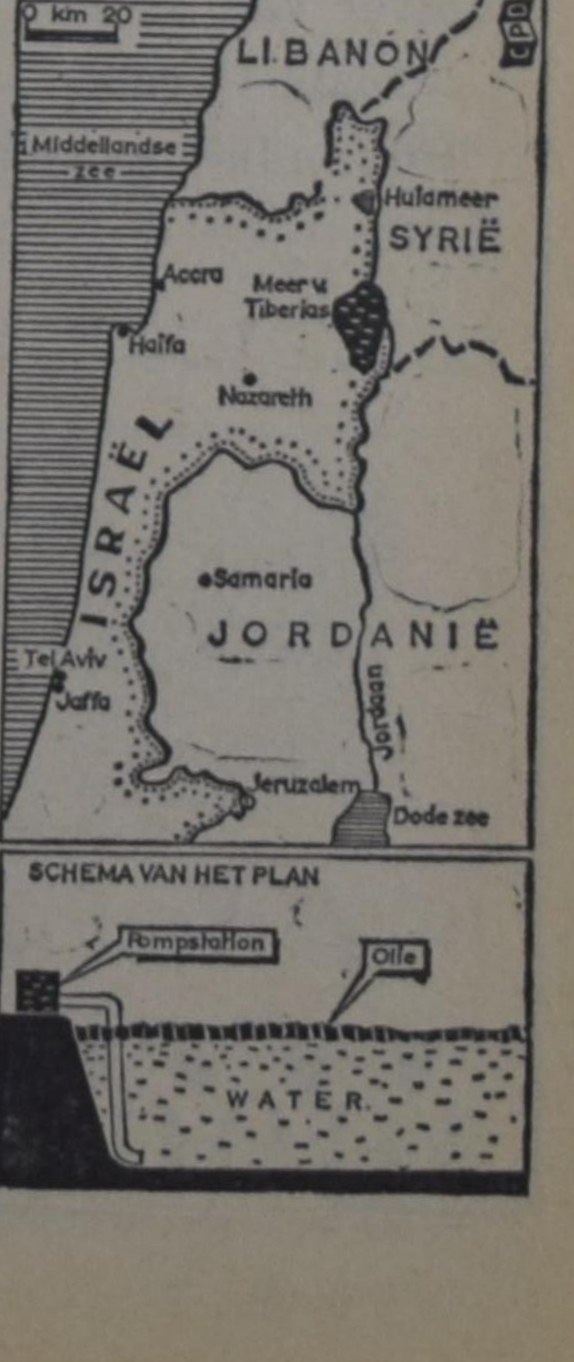

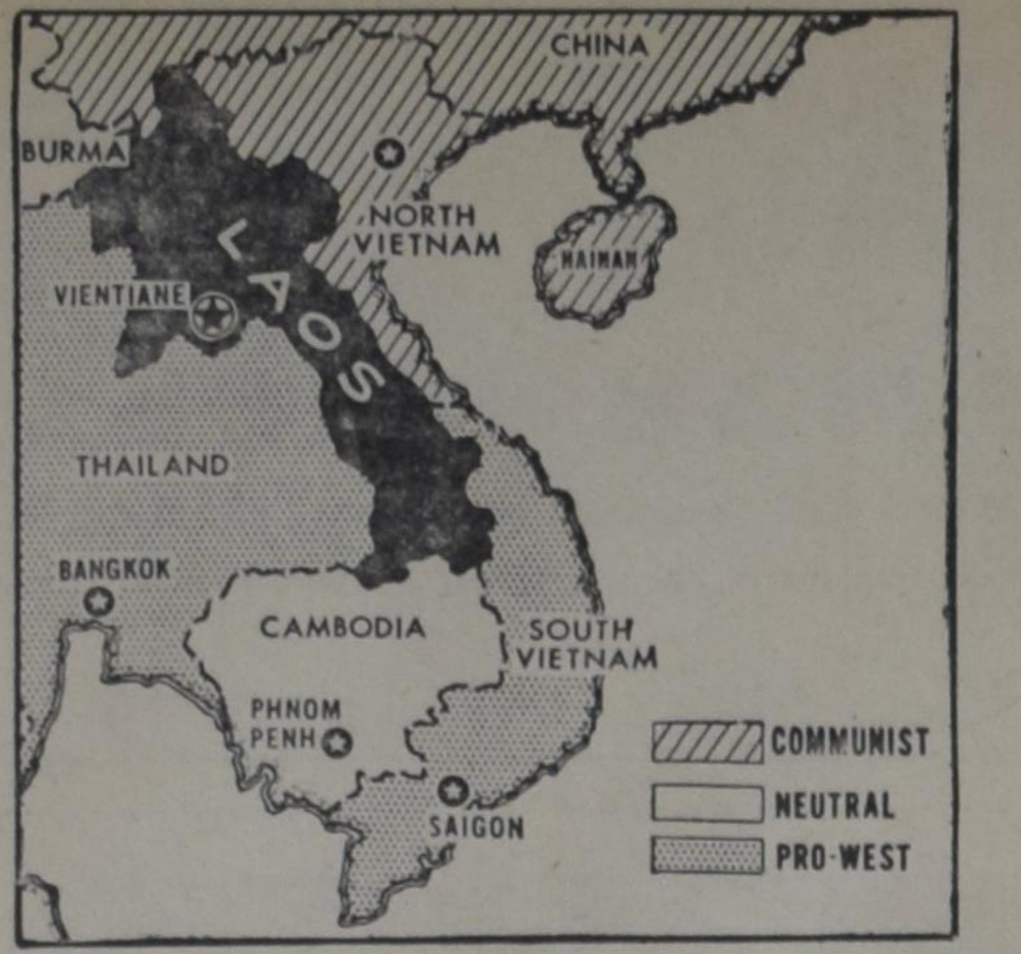

DE U.S.A. EN HET VERRE OOSTEN

Een dezer dagen heeft men in de krant kunnen lezen, dat President Kennedy een ernstige waarschuwing heeft doen uitgaan naar Zuid-Vietnam. De Vietnamese president Diem kreeg de waarschuwing te zorgen, dat er spoedig een einde kwam aan de moeilijkheden met zijn Boeddhistische onderdanen, of anders . . .

Ja, of anders . . . wat dan? Dit is nu precies de moeilijkheid. De U.S.A. helpt Zuid-Vietnam op militair gebied tot een bedrag van 500 miljoen dollar per jaar. Het meest voor de hand liggende dreigement zou dus zijn, dat deze steun wordt ingetrokken, indien het land niet spoedig orde op zaken stelt. Maar intrekken van deze steun zou het communisme in dit deel van Azië in de kaart spelen.

Vandaar dan ook dat een zegsman voor president Diem heel laconiek reageerde op de waarschuwing van president Kennedy. Deze zegsman meende, dat Kennedy heel slecht of verkeerd was ingelicht en dat er dus geen reden voor drastische veranderingen in Zuid-Vietnam is. Tegelijkertijd toonde deze zegsman zich zeer dankbaar dat de U.S.A. niet de intrekking van de steun overweegt. Deze man weet dus wel hoe hij het spelletje spelen moet.

Intussen verandert er in Zuid-Vietnam (nog) niet veel. De broeders van president Diem spelen de baas, zij hebben een geheime politie en privé spionnage organisaties en de Boeddhistische meerderheid wordt met ijzeren hand geregeerd. Intussen is Zuid-Vietnam militair gezien nauwelijks een eenheid te noemen. In hogere kringen van het leger is veel wedijver, hetgeen de betrouwbaarheid verslechtert.

Aan zulk een land geeft Amerika steun tot een waarde van bijna 1½ miljoen dollar per dag en het kan zich daaraan niet onttrekken, wil het zich geen groter gevaar op de hals halen.

En was het nu alleen nog maar Zuid-Vietnam. Maar de noordelijke buur, Laos, is nog dreigender. Gedeeltelijk is dit land reeds door de Rode troepen bezet en er is slechts een kleinigheid nodig om de oorlog opnieuw te doen ontbranden. Dan zou niet alleen Laos zelf, maar ook Zuid-Vietnam overstroomd kunnen worden met de manschappen van Mao Tse Tung. Dan is het tevens gebeurd met Thailand, dat aan Laos grenst en nu reeds onder druk van Rode infiltratie staat.

Het kwam dan ook haast als een verademing, toen bekend werd dat minister-president Nehru, van India, zich meesterlijk heeft geweerd tegen de opdringende critici. Het heeft er om gespannen in New Delhi. Nehru's aftreden werd geëist, en het zag er naar uit dat de oude premier zou moeten heengaan. In plaats daarvan echter heeft de 73-jarige staatsman kans gezien een dergelijke verschuiving in zijn kabinet te doen plaats vinden, dat hij sterker staat dan tevoren. Nehru heeft nu groter macht dan hij ooit in zijn politieke loopbaan heeft gehad, zo groot, dat deskundigen vrezen, dat zijn gezondheid hem niet in staat zal stellen die macht uit te oefenen. Toch ziet de toekomst er iets hoopvoller uit voor India. Het leger wordt beter getraind en corruptie zal nu sterker worden tegengegaan. Als deze maatregelen slagen, zal de U.S.A. althans enige troost vinden in haar moeilijke en bijna hopeloze positie in het verre oosten.

Boeddhistische monniken, agiterende voor meer godsdienstvrijheid, barrikadeerden de toegang tot de Xa Loi Pagoda in Saigon, Zuid-Vietnam. Voor direct gebruik gereed liggen hun vrij vreedzame wapens: insecten- of bloemenspuiten.... gevuld met citroensap, rode peper en andere kruiden. Zwaardere wapens waren papieren granaten gevuld met peper en zout.

CRITIEK en ANTWOORD

Br. C. Sluys van Los Catos, Cal. zond de volgende brief naar onze redactie:

"Waarde Rev. Guillaume,

Uw artikel over "Is life worthwhile?" in C.C. van 23 aug. geeft mij aanleiding tot dit schrijven.

U toont zich daarin een volgeling van die critici die het auteurschap van de Prediker aan Salomo ontzeggen. Daarover zou ik graag eens met u praten. In de eerste plaats wil ik opmerken, dat op die critici de bewijslast rust van dit beweren, omdat 1e. het boek zelf Salamo als auteur noemt, en 2e. de oude rabbijnen en de kerk van vele eeuwen hem als zodanig hebben erkend.

Nu weet ik wel, dat de aanhef "De woorden van den Prediker, den zoon van David . . ." ook zou kunnen worden verstaan van latere koningen als Hiskia en Josia die ook zonen Davids worden genoemd, maar het bewijst niet, dat Salomo het niet kan zijn. Ik weet de argumenten van die critici zeer wel. Laat ik ze mogen noemen.

1. Men zegt: Prediker betekent volksleraar, welnu, Salomo was koning en dat gaat niet samen. Waarom niet? David was ook koning en Petrus noemt hem een profeet. Wat bij David kon, kan dat bij Salomo niet?

2. Het is in een taal geschreven, die in Salomo's dagen niet in gebruik was, maar eerst veel later. Accoord. Maar wij geven de "Navolging van Christus" toch ook niet meer uit in de taal waarin Thomas à Kempis het schreef, maar daarom is hij wel de auteur. Waarom kan een latere editor het niet in de taal van zijn dagen hebben uitgegeven?

3. In hoofdstuk 4 zegt de schrijver: "Ik zag aan al de onderdrukkingen die onder de zon geschieden, en ziet, daar waren de tranen dergenen die geen trooster hadden, en aan de zijde hunner verdrukkers was macht, zij daarentegen hadden geen vertrooster". Dat kon Salomo niet schrijven, zegt men, want hij was koning, en dan had hij aan die toestand een einde moeten maken. Men vergeet, dat Salomo zegt dat hij zag de onderdrukking die *onder de zon* geschiedt. Dus niet alleen in Israel, maar ook elders.

4. Het Predikerboek ademt een geest van pessimisme, zegt men. "Het is al ijdelheid en kwelling des geestes" roept de schrijver uit. Maar in Salomo's dagen was alles glans en schoonheid. Zou een man die zo door het vernis des levens heenzag, dit niet naar waarheid hebben kunnen schrijven?

5. Het voornaamste argument van de critici is wel, dat de schrijver in hoofdstuk 1 zegt: "Ik Prediker was koning over Israel te Jeruzalem en ik sprak met mijn hart zeggende: Ik heb wijsheid vergroot en vermeerderd boven *allen* die voor mij te Jeruzalem geweest zijn". Men beweert dat Salomo dat nooit kan gezegd hebben, omdat er nog maar één koning over Israel te Jeruzalem was geweest. Maar wij moeten er wel op letten dat Salomo niet zegt dat hij wijsheid verkreeg boven allen die voor hem te Jeruzalem *over Israel* koning waren. Welnu, er was een ganse reeks van koningen te Jeruzalem geweest, en waarom zou Salomo zich niet vergeleken hebben met hen? Men zegt wel: dat zou een Israeliet nooit doen, maar ik zou niet weten waarom een man als Salomo met zulk een kosmopolitiese inslag zich niet zou vergeleken hebben met Melchizedek en Arauna de Jebusiet.

6. Men zegt dat het imperfectum van de tekst "Ik was koning" gelezen moet worden als een perfectum en dat Salomo nooit kon zeggen "Ik ben koning geweest", omdat hij tot zijn dood koning was. Maakt dat zoveel verschil? Beide is verleden tijd. En waarom zou de oude monarch, als hij zijn leven en het leven der wereld overziet, niet kunnen zeggen: Ik ben wel koning geweest, maar ik heb gezien, dat er niets beters is dan te eten en te drinken en het goede te genieten van al zijn arbeid, want dit is een gave Gods"?

De theorie der critici is even gevaarlijk als onbewezen. Vóór Salomo als auteur pleit het verband met Speuken. Onder andere het gebruik van de woorden "zot" en "straat" en vooral zijn waarschuwing aan de jeugd en niet te vergeten zijn ernstige waarschuwing voor de vreemde vrouw.

Waarde Reverend, U bent ook volksleraar. Ik hoop dat het uw geweten moge bezwaren te denken dat er onder uw lezers kunnen zijn, die de consequentie trekken van uw critiek en de Bijbel voortaan dicht laten. In de hoop nog eens antwoord op dit schrijven te mogen ontvangen, blijf ik, hoogachtend,

uw lezer C. Sluys

•

Onze lezers, die dit "Ik wil graag eens met u praten" van Mr. Sluys hebben gevolgd, zullen kunnen begrijpen dat ik nu op mijn beurt nog even met hem wil praten. Dit was een sympathiek gesprek over een volkomen ondergeschikte zaak. Wie het boek Prediker heeft geschreven is niet belangrijk. Het is het Woord Gods tot ons vandaag, dát is belangrijk. Daarom moet mijn vriendelijke gesprekspartner mij niet rangschikken onder de critici die Gods Woord wegredeneren en oorzaak worden dat de Bijbel gesloten en veracht wordt. Mijn geweten is wat dat betreft volkomen onbezwaard. Ik ben ook geen volksleraar, maar bedienaar van het Woord Gods aan Zijn volk. Het hele punt dat Br. Sluys zoveel stof tot verdedigen geeft staat niet in de Bijbel. Als in Prediker of in enig ander bijbelboek ook maar één plaats zou te vinden zijn, die zegt dat Salomo de schrijver is, zou Mr. Sluys gelijk hebben en zou ieder die het tegendeel beweert, van Bijbelcritiek beschuldigd moeten worden. Maar dat is juist niet het geval.

Ik ben niet zeker, dat mijn correspondent dit echt goed inziet. In het begin van de brief stelt hij met grote nadruk "dat het boek zelf Salomo als auteur noemt". Waarop grondt U deze uitspraak? Toch niet op de bijbel zelf? In sommige bijbeluitgaven staat met grote letters *boven* het boek "De Prediker van Salomo", maar U zult ook wel weten dat die opschriften door mensen zijn gemaakt. Vandaar dat ze in alle bijbeledities verschillend zijn. Uit de opschriften kunnen we totaal niets bewijzen.

Het boek Prediker begint met hoofdstuk 1:1 en daar staat: De woorden van Prediker, de zoon van David, koning te Jeruzalem. Het is opvallend dat de naam van de schrijver hier opzettelijk vermeden wordt. ALS Salomo de schrijver zou zijn, blijkt hij in dit geval anoniem te willen wezen en tracht hij juist te voorkomen dat we zouden zeggen: de Prediker is door Salomo geschreven. Maar anders dan b.v. in Spreuken 1:1, weten we beslist niet zeker of Salomo wel de schrijver is geweest. Waarom gaan we dan met grote stelligheid en met vele "argumenten" bewijzen? Wat nut kan dat hebben en wat winnen we daarmee? In het boek zelf ontbreekt iedere nadere aanduiding omtrent de identiteit van de auteur. Bovendien blijft dat eerste vers, hoe ge het ook wendt of keert, zeer eigenaardig. Waarom is dat juist op deze manier ingekleed? Als Salomo zelf het gedaan heeft, of als in later tijd een onbekende, die zich Prediker noemt, het gedaan heeft, blijft in beide gevallen maar één conclusie over, n.l. dat het uitgesproken NIET de bedoeling is het boek als een geschrift van Salomo aan te dienen.

Wij geloven dat de Heilige Geest de goddelijke auteur is van de hele Bijbel, ook van dit boek. Mijn leermeester, Dr. Aalders, stelde eens de vraag: "Zouden wij niet mogen aannemen dat dit schuilgaan van de menselijke auteur een bepaalde goddelijke bedoeling heeft? En is het dan te vermetel, te veronderstellen dat de goddelijke Auteur het zo heeft beschikt opdat onze aandacht zou worden afgeleid van de menselijke instrumenten waarvan Hij Zich heeft willen bedienen, om die enig en alleen te richten op HemZelf?"

En vergeet de bedoeling van het boek als geheel niet. Het neemt U alles af. Het laat U niets om op te steunen overhouden. Het ziet terug, ook op Salomo's' tijd en betekenis en op al wat Israel in de loop der jaren heeft gepresteerd en het zegt: ijdelheid. Aangrijpend is het boek in dat droevig getuigenis. Maar hoort U het wel roepen? Het roept luid om Hem die komen zal, die meer zal zijn dan Salomo was en die al Israels nood zal komen vervullen. Dit boek is waarschijnlijk laat in Israels historie geschreven. Uit die late periode kwam deze kreet, "Uit de diepte roep ik tot U! Kom, Heiland der wereld, wees mij zondaar genadig!" En is dat niet de bede die in niemand van ons mag ontbreken en die zeker wordt verhoord?

F. Guillaume

Hollandia SPECULAAS

Speciale aanbieding

3 pakken voor slechts 49¢

Heerlijk bros en zo zuiver van smaak, ...zoals U van "Hollandia" gewend bent.

VRAAG UW WINKELIER

Hollandia
MADE IN CANADA
the finest home style baking!

S.V.P. NIET HAMSTEREN !

MEER SPECIALE AANBIEDINGEN VOLGEN

Burlington
Book & Bible House
BIBLES - BOOKS
RECORDS - GIFTS
SUNDAYSCHOOL &
CHURCH SUPPLIES
Write, phone or visit our store.
468 Brant Street,
Ph. 637-2151

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

UNIONVILLE, 1963

by Gordon J Spykman

Biggest and Best Yet

In an atmosphere of sunshine and rain Cherry Hill Farm witnessed the fifth annual Unionville Conference. About 150 people from various walks of life entered enthusiastically into the spirit of living and learning together. The ARSS may rightfully look upward with gratitude and backward with satisfaction to the "biggest and best" late August conference to date.

During its five years of existence the Unionville Conference has attracted an increasingly greater number of participants. It now seriously threatens to outgrow the facilities at Mrs. Madsen's Farm.

Unionville is more than a spot on the map. It is more, too, than a rustic and picturesque farm. Unionville is a concept. It has stamped itself indelibly upon the hearts of many as a living symbol of a Reformed Christian response to our cultural mandate in the field of higher learning.

As in the past, so also this year, Unionville breathed an international air. It counted among its participants representatives from Canada, the United States, the Netherlands, and New Zealand. One of the meals was broken by a well-deserved round of applause for two young men who travelled from Grand Rapids on bicycle.

It is with great pleasure that we present to our readers a report of the Unionville Study Conference, written by Prof. Dr. Gordon J. Spykman.

We are grateful to Professor Spykman for his willingness to write this report for our paper, and in particular for the manner in which it is presented.

Much of what has been spoken in Unionville was geared to academic training. Sometimes the lectures and discussions went very deep. However, it was refreshing and fascinating for us all to see how our students tried to understand the time in which we live in the light of the real and only source of wisdom, — the Word of God.

Editor

In Solidarity there is Strength

From start to finish the conference was marked by an earnest attempt to hammer out Christian answers to the crucial problems of our times in the areas of history, literature, ethics and social action. The stream of dialogues was steady and rewarding. The lecturers found little rest as the conferees persistently sought clarification of issues and guidance in facing the challenges of life in a modern secularized society. The climate of opinions was charged with dynamic enthusiasm. Everyone sensed a strong bond of fellowship in common allegiance to the fundamental tenets of the Christian faith.

Still all this disciplined reflection was tempered by spontaneous fun and relaxation. Serious searching was broken by intervals of rousing singspiration and recreation, capped of by several noctural escapades. Good-natured humor was freely sprinkled as salt to season a meaty diet of scientific research.

An unforgettable musical contribution was made by the guest from New Zealand, Rev. A. I. De Graaf. His vigorous leadership and enlightening comments injected into the song services a note of appreciation for a healthy Reformed musical tradition. The conferees responded by demonstrating that our psalms and hymns are really singable. Looking back the theme song of the conference was doubtless the musical round led by Rev. De Graaf:

Thou eternal art and glorious,
All Thy wondrous works victorious;
Let all the nations spread abroad
Know that Thou alone art God.

The program chairman, Rev. J. Quartel, supported by a team of loyal assistants, gave steady and sensitive leadership in maintaining the order of the day. The schedule was well-timed. At a measured, yet unhurried pace, the chairman and his helpers kept the conference moving apace.

Life is Religion

The kick-off lecture was delivered by Dr. P. G. Schrotenboer, speaking on the subject, "What is Religion?" Religion is the fountainhead of all life. Therefore all study of our Christian responsibility in the world of academic learning must inevitably lead us back to a renewed reflection on religion as the rock-bottom motif in human existence. All men stand inescapably in the presence of God. Within this covenantal framework man's response to God must necessarily permeate all his cultural strivings. Redeemed by Christ unto a willing surrender to the law of God, this renewed religious impulse creates in the world a community of people dedicated wholeheartedly to the service of God in the sciences and in the arts and in every vocation to which God calls.

William James in his well-known book, *Varieties of Religious Experience*, discusses various types of religions. Schrotenboer, in contrast, emphasized the Biblical antithesis, which affirms basically two varieties of religious response, the service of God or the service of some pseudo-god.

Much current discussion of religion proves fruitless, Schrotenboer argued, because of two significant misunderstandings. First, religion is restricted to a part of life (note the barring of the Bible and prayers from public school education). Secondly, religion is conceived of as a nondescript common denominator platform upon which all men can stand in mutual toleration even of deepseated cleavages.

Unionville, in the tradition of the Reformed Christian principles, seeks in its scholarly pursuits to give expression to its conviction that religion is *universal*, embracing all men, *total*, encompassing all of life, and that among all the countless varieties of religious responses Christianity holds an exclusively *unique* place.

With a reaffirmation of these underlying truths the door was opened to three days of sustained reflection and discussion.

The History of Ideas

Devoting two lectures to the above theme Dr. E. Runner made his usual scholarly and spirited contribution to the success of the conference. In Runner's judgment Unionvile has reached a stage of development which requires careful study of the history of philosophic thought. This calls for an extended series of lectures covering several conferences. An agenda for the future is taking shape.

For the present, however, Runner limited himself to giving an introduction to this project. He urged its great need in view of the chaos and confusion which prevails in the field of historical criticism. He also pleaded its importance, reasoning that only in this way we can come to a clear understanding of what we mean by traditional terminology, such as the terms "objectivity" and "subjectivity".

In a captivating spirit, and leading his hearers through impetuous turns of thought, Runner pointed out that great ideas always have deep rootage. By way of illustration, the speaker elucidated the thesis-antithesis-synthesis idealism of Hegelian philosophy, proceeding then to show how disillusionment with this dogmatism led to strong reaction in the rise of modern Positivism, with its heavy emphasis on getting at the facts, delving into the natural sciences, and replacing metaphysics with epistomology as an area of central concern.

Positivism is a chief contributor to our current confusion in the study of the history of ideas. With its admirable zeal for the proliferation of facts, it has failed to engender real understanding in the sciences. Positivism places the investigator at the mercy of his data by allowing no real place for structurating norms to give meaningfulness to the facts.

Hence the present urgent need for a study of the history of human thought, employing appreciatively the myriads of facts gathered by ardent Positivists, but interpreting them by Christian norms. In this context Runner expressed the great debt of gratitude we owe to Dr. Vollenhoven's classifications in the history of philosophy and ventured the prediction that future studies by many scholars will confirm the importance and value of Vollenhoven's work.

An Ethics of the Heart

"There are no oceans anymore," someone remarked at Unionville. Modern travel changes days into hours. Each year Unionville benefits from this revolution in the means of transportation. Ds. S. U. Zuidema, a familiar figure on the Unionville scenes, was present as a guest participant, in preparation for his coming speaking tour. Playing the role of special guest speaker was Dr. F. Von Meyenefeldt from the Netherlands. He played his role superbly.

Eagerly the pastor from Hilversum added such words as "oncers" and "button-pushers" to his knowledge of Her Majesty's English. By his winsome erudition he taught us to put our hearts into our ethics. His endearing lapses into Dutch, his courteous reserve toward the English, his scholarly openness and his congenial spirit — by all this he won the hearts of his hearers.

Von Meyenfeldt devoted his three lectures to the subjects "The Meaning of Ethos", "Ethos and the Law of God", and "Man and Ethos". Ethos denotes man's' behavior in the world. It touches on our conduct in inter-personal relationships as directed by our central heart commitment. This prompted Von Meyenfeldt to sketch the modern view of man in these soaring 1960's. The man on the street is characteristically post-Christian, post-ecclesiastical, post-bourgeois, and post-personal. Living in these days we find ourselves caught in the cross-currents of lazy dualisms, ecumenical levelling processes, and dialectical thinking. These ideologies make their impacts upon us and drive us to re-examine the basis, structure, and norms of our Christian ethos.

Calvinistic ethos is often grossly misrepresented. Perhaps we give occasion for this. Sometimes, for example, it is identified with a system of capitalism (cf. Max Weber) which rests upon the principles of tight-fisted thriftiness and survival of the fittest leading to a ruggedly individualistic theory of success.

Much misunderstanding in these matters arises from a general failure to clearly distinguish ethos from the Law of God. These two may be neither divorced, nor identified. If divorced, secularism results. If identified, we are tempted to claim too much for our traditions and by our shortcomings to cast a dark shadow over the vertical dimension in life, God's law, his revelation, his redemptive work. Our ethos may therefore never be regarded as absolute or ultimate. This belongs only to divine law. Ethos is a built-in stabilizer, designed to maintain equilibrium in the Christian community. It generates the kind of solidarity which is essential to unified strivings.

Ethos is a matter of the heart. As a man thinks in his heart so is he in his life. For the heart is the concentration point of the whole man and the point of departure for all he does. Keep your heart in your ethics, Von Meyenfeldt urged.

There are many notable examples of abuse of this basic principle of anthropology. The Medieval Church took the heart out of Christian life, and therefore the Reformers were called to revitalize the truth of the priesthood of every believer. Modern industry threatens to produce a mass organization man, who is little more than a heartless tool of the production line. Current secularism cuts the heart out of social and cultural institutions by instisting that religion has no place in education, politics, labor and social action. There is but one Christian answer: Have a heart!

The Keynote: Consorting in Faith

Tuesday evening 350 people, conferees and visitors, assembled for a stirring public rally. Dr. R. Kooistra, president of the ARSS, delivered the annual "state of the union" address. He recalled how Unionville has come to stand for dreams partially come true, and hopes still cherished of greater things yet to come. Kooistra then climaxed his presidential message by introducing the speaker of the evening, Dr. E. Runner.

Runner was that evening the very embodiment of the spirit of Unionville. With prophetic eloquence he spoke on the theme, "A New Consorting". Grouping his thoughts around Acts 17:4, he worked out some of the cardinal motifs in the moving drama of Christian action as recorded in the Acts of the Lord Jesus Christ in the power of the Holy Spirit through the labors of the Apostles. Against this background Runner captured the minds and imaginations of his audience as he relived the ten year history of the Groen Club, the five year history of Unionville, the growth of the Banff Conferences and the development of the University Students' Clubs.

The contagious spirit of this evening cast its spell over the entire conference. God was there and the Spirit was moving. Runner noted that early prayers are being answered in surprising ways. Dreams come true are pressing for action. History, shaped by God, has cast into our laps golden opportunities. Now it is ours in Christian perseverance to claim them and capitalize upon them.

Students' Night

The Wednesday evening program was under the sponsorship of the Federation of University Students' Clubs. The president of this organization, Peter Schouls, introduced the well-planned program with a brief but highly discerning address. He expressed concern over a recent trend which he detected among members of the University Clubs. Many students seem to affiliate with these clubs, not so much to penetrate the university with a Christian witness, as was originally envisioned, but rather to secure their faith in the face of opposition. This is regrettable Schouls held, yet understandable. It is understandable in view of a great deal of apostate teaching which seeks to ban Christian belief from the learning process and in view of the intrusion of a subtle humanism, which is more menacing because it is hardly distinguishable from the real thing. Yet a return to a more positive stance is necessary, lest the spectre of pietism, with its impulse to retreat from the world, render our Christian influence anemic and ineffective. As an antidote to this ever-present danger, Schouls urged a good attendance at the forthcoming Students' Conference at Unionville.

The highlight of the evening was a debate by university students on the topic: "Resolved that the basis and purpose of justice is rehabilitation". Upholding the affirmative side were John Feddema, of Bowmanville, and Leo Jonker, of Brampton, both students at Toronto University. The negative position was argued by Miss Maaike Hoeksema, of Wyoming, and James Vreugdenhill, of Simcoe, both students at the University of Western Ontario. Serving as chairman was Gerald Van Belle, of Toronto, student at Toronto University.

It was encouraging to see a sizeable interested crowd come out to witness a debate on a relevant and intricate problem in the field of crime and punishment. The debaters had done their home-work conscientiously. They came before the public with well-stated and Biblically oriented cases.

At the close Dr. Von Meyenfeldt served as guest critic. In his critique he pointed out quite rightly that the failure of both sides to clearly define the terms in the resolution led to a measure of ambiguity. As a result the clash was not clear and sharp. Questions were addressed to the debaters from the floor. By a show of hands it was decided that the verdict should go to the friends of the negative side.

An Artist at Work

Unionville was favoured with the presence of an artist, Dr. C. Seerveld of Trinity College, Chicago. In three lectures he pursued an earlier inquiry into a "Christian Critique of Literature". Quoting Dr. J. Timmerman of Calvin College, Seerveld accented the confusion that reigns among contemporary literary critics. He then proceeded by a penetrating analysis to clear the air for a Christian evaluation of the fine arts, especially poetry. With telling strokes he exposed the abuse which much of modern Positivism and Skepticism has heaped upon literary research. Practicing what he preached, Seerveld demonstrated the genuine competence and critically sensitive qualities which are essential to a Christian critic. To illustrate his points he applied Christian criteria to the writings of such poets as Geerten Gossaert, Bertolt Brecht, Robert Frost, and Tennessee Williams.

What is art? Art is worship, either of God or of some self-concocted idol. It is either "Hallelujah" or an "Ichabod". For in his art the artist inevitably exposes himself. Still the art product has a right of existence independent of the artist. Since art is the communication of a philosophy of life, its making and its criticism is serious business, for "the life you lose could be your own".

Speaking more technically, Seerveld suggested that, beside naive and scientific knowledge, we must also recognize the unique sphere of aesthetic knowledge. Aesthetics is a window all its own looking out on reality, a stance toward the world employing the vehicle of imaginative symbolism. In literary art therefore we encounter word-groupings by which the artist seeks to objectify and convey aesthetic insights into life. It has a cosmic scope about it, searching the whole spectrum of life from the aesthetic viewpoint. Therefore, literature is to the fine arts, Seerveld contended, what philosophy is to the sciences — a unifying discipline.

"But, let not many of you be literary critics, for they shall receive greater condemnation", Seerveld counselled. For the office of literary critic is excruciatingly demanding. The Christian critic is called in Christ's name to cast out countless demons. He must judge whether a given piece of art is worth another man's time and effort. This is an exacting stewardship. Still it remains an important and honest calling within the Christian community. In fact, it is a task preeminently suited to the Christian scholar. He of all men is best equipped to carry on the primary task of literary criticism, namely, with a built-in Christian grip on reality to weigh the spirits and to sift the religious motifs at work in art products. This is not easy, for the human heart is exceedingly complex and deceitful. Yet the Christian critic can speak out with a forthright normativity, tempered always with humble tentativity. He need not insist on saying the last word or pronouncing the final judgment. This prerogative rests with God.

What is the Reformed answer to modern nihilistic literature? Not censorship, Seerveld urged. Nor should we take ourselves so seriously as to think that literature is too trifling to deserve our interest and critical concern. Nor should we keep our art to ourselves. Nor should we merely sit in judgment upon secular art. It is our calling to confront our secularizing society, which is sick of sermons, with Christian art pieces, which, without "preaching", yet breaths an unmistakably Christian spirit.

Insisting that good poetry must be "overheard", Seerveld capitulated to the wishes of many by holding a reading session in poetry late in the evening as Wednesday was making way for Thursday. But at Unionville who bothers about the clock? Night or day, it was a grand venture in Christian learning. And still the half has not been told . . .

Ga op de snelle en genoeglijke wijze naar
HOLLAND

"ARKADIA"
20,650 TON
19 KNOPEN

NAAR AMSTERDAM
voor zo weinig als
$177
Touristenklasse, Voordelig Seizoen*, Halve rondreis

Zodra U de eerste stap aan boord zet voelt U zich meteen al thuis! Zelfs tegen de laagste Touristen tarieven geniet U *al* de comfort van de "ARKADIA"—haar warme gastvrijheid, voortreffelijke bediening. Luchtgekoeld dineren, heerlijke Europese en Canadese keuken. Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen; een van de grootste, overdekte, drijvende zwembaden.

NAAR COBH · LE HAVRE · LONDEN · AMSTERDAM · BREMERHAVEN
VANUIT MONTREAL: 20 September*, 11 Oktober*.
Voordelig Seizoen*

Ga naar Uw reisbureau of de

GREEK LINE

400 Craig Street West, Montreal • 89 King Street E., Toronto
850 W. Hastings Street, Vanvouver

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

Nog enkele plaatsen beschikbaar op de WATERMAN, vertrek NEW YORK 23 Juli, aankomst ROTTERDAM, 1 Augustus.
Minimum prijs US $ 180.00 (enkele reis)
Voor reserveringen en tickets naar

JAN FABER
Manager
BURLINGTON TRAVEL SERVICE

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor 2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
580 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

HUDSON TAYLOR,
de Zendeling van China

door John Vriesinga

De naam van een van de grootste zendelingen die het christendom ooit gekend heeft is onder ons een van de minst bekende. Hebt U ooit van Hudson Taylor gehoord? Waarschijnlijk niet. En toch was Hudson Taylor het instrument in Gods hand om het evangelie te brengen, ten koste van onzegbare ontberingen, aan China, het land waar in de negentiende eeuw ongekende miljoenen leefden en stierven zonder ooit van de enige Naam gehoord te hebben. Hudson Taylor was de man die de China Inland Mission in het leven heeft, nee, niet geroepen, maar gebeden. Deze organisatie bestaat tot op de dag van vandaag toe, ze heeft haar zendelingen op bijna elk zendingsveld ter wereld en haar vertakkingen in alle wereldcentra, Toronto en Vancouver inbegrepen.

Maar misschien waren juist Hudson Taylors werkwijze en karakter oorzaak dat hij veel minder bekend werd dan b.v. David Livingstone en anderen. Als iets hem en zijn zending kenmerkte dan was het zijn eenvoud, zijn absoluut Godsvertrouwen en zijn brandende liefde voor zondaren.

De levensgeschiedenis van Hudson Taylor is neergeschreven door zijn kinderen in twee boeken*, de lezing waarvan aanleiding is geweest voor honderden om hun leven te wijden aan de dienst van de Heiland, terwijl het het geestelijk leven van duizenden onschatbaar verrijkt heeft.

Hudson Taylor's geschiedenis begon eigenlijk al voor zijn geboorte. Zijn ouders waren godvrezende mensen en voelden zich gedrongen om de plechtige gelofte af te leggen voor Gods aangezicht hun zoon terug te zullen geven aan de Here. Gedurende zijn kinderjaren baden ze vasthoudend dat Hudson zich mocht wijden aan de dienst van God. Later werd dat gebed nauwkeuriger bepaald en vroegen ze of hij zendeling mocht worden in China, waar toen (omstreeks 1850) alleen nog maar in verspreide kustplaatsen het evangelie verkondigd was.

Hudson was van dat alles volkomen onkundig. Hij groeide op zoals hij was, een gewone, intelligente, zij het lichamelijk zwakke jongeman, die een christelijke opvoeding had genoten en een fatsoenlijk leven leidde. Een en andermaal drongen de geestelijke dingen zich met benauwende klem aan hem op, maar telkens weer toch nam het leven zijn gewone loop. Tot zijn zeventiende jaar.

Op zekere middag, toen zijn moeder van huis was voor enkele weken, gevoelde zij een sterke drang om voor haar zoon te bidden. Urenlang worstelde zij in gebed en smeekte God haar zoon in het hart te grijpen.

Diezelfde middag was Hudson naar de zolder van zijn ouderlijke woning geklommen en snuffelde daar voor tijdverdrijf wat rond in oude boeken van zijn vader. Temidden van van alles en nog wat viel zijn oog op een titel: "Het volbrachte werk van Christus" en zijn min of meer ijdel brein spon aan die gedachte voort: Wel, als het werk volbracht is, is er immers niets meer te doen.

Maar die gedachte sloeg in als een bliksemstraal: Niets te doen dan in vreugdevolle dank het volbrachte werk van Christus te aanvaarden. Een vloedgolf van vreugde sloeg door zijn hart toen de realiteit van het nieuwe leven in God zo opeen en ongedacht als werkelijkheid voor hem stond. Het werd de grondtoon van zijn latere leven, want zovelen als Hem aangenomen hebben die geeft Hij macht om kinderen Gods te worden.

Hudson Taylor wilde zijn moeder laten delen in de diepe vreugde die zijn deel was toen zij twee weken later thuis kwam, maar hij was niet eens erg verbaasd toen zij hem voor was.

"Ik wist het al, mijn jongen, ik wist het twee weken geleden al," was haar blijde antwoord.

"Heeft Amelia (zijn zuster) het U verteld?" vroeg Hudson.

"Nee, mijn jongen, maar ik wist het toch."

Later vertelde zijn moeder hoe haar gebed die bewuste middag tenslotte als vanzelf veranderd was in lof en dank omdat God het al verhoord had.

Er was niets meer voor Hudson Taylor te doen. Op die wetenschap bouwde de jonge christen een leven zo boordevol werk en ontbering als weinigen voor en na hem gekend hebben.

Korte tijd later gaf Hudson zijn ouders te kennen dat hij zendeling wilde worden en nog later dat hij zich geroepen voelde om het evangelie te brengen naar China.

Het waren geen ijdele dromen en romantische bevliegingen die hem bezielden. Hij werd gedreven door een onweerstaanbare Geest zich voor te bereiden op een leven vol moeilijkheden. Niet alleen onderging hij een theologische scholing, maar hij studeerde ook medicijnen om op alle omstandigheden voorbereid te zijn.

Teneinde in staat te zijn de ontberingen die onvermijdelijke moesten komen het hoofd te bieden ging hij nu al, terwijl hij nog in Engeland was, een leven leiden van armoede. Op een kamer ergens in een achterbuurt van Londen zijn inkomsten bestedend aan het lenigen van de nood van anderen, leefde hij zelf maandenlang van niets anders dan droog brood en water, met zo nu en dan een bord soep of een appel. En avond aan avond toog hij er op uit om het evangelie te brengen aan de bewoners van de beruchte Londense sloppen.

Toch ging zijn training nog verder, boven deze dingen uit. Hudson Taylor realiseerde zich, dat hij bovenal een sterk Godsvertrouwen nodig zou hebben, wilde hij in staat zijn om het onmetelijke werk dat hij tot het zijne had gemaakt zelfs maar te beginnen. Hij wist dat hij in omstandigheden zou geraken in een land waar nog nooit een blanke was doorgedrongen, waarin al zijn training en studie nutteloos zouden blijken. Daarom moest hij zich oefenen in dat Godsvertrouwen. Hij moest zeker zijn van Gods leiding en hij moest zijn ziel afstemmen op een voortdurende omgang met Zijn Heiland.

Dat was het eigenlijke doel van zijn kommervol leven in de achterbuurten van Londen. Op een avond thuiskomend van allerlei bezoeken, werd hij aangehouden door een man die hem vroeg zijn vrouw te bezoeken die op sterven lag. Dat was natuurlijk geen tevergeefs beroep op zijn hulp en hij vond het gezin ergens op een zolder in de erbarmelijkste toestand. De vrouw was inderdaad stervende, de kinderen weinig meer dan geraamten, er was geen brandstof en ook niet het minste voedsel.

"Als U ons helpen kunt aan een beetje voedsel voor de kinderen, om Gods wil, doe het dan," smeekte de stervende vrouw.

Maar Hudson had al zijn geld al weggegeven die dag. Hij had nog een geldstuk in zijn broekzak, waarmee hij de volgende morgen een bord soep dacht te kopen, vertrouwend dat God wel voor zijn verdere onderhoud zou zorgen. Zodoende zei hij dat hij niets voor hen kon doen dan bidden en knielde daarop neer. Later zei hij dat hij het nooit zo benauwd had gehad als gedurende dat gebed. Het was alsof de woorden hem niet over de lippen wilden en telkens was daar die innerlijke beschuldigende stem die zei: je praat van Godsvertrouwen, maar zelf durf je God alleen maar te vertrouwen zolang je nog en dubbeltje in je zak hebt.

Toen hij opstond diepte hij haastig het geldstukje uit zijn zak, wierp het voor de verbaasde mensen neer en haastte zich naar huis, opgelucht, maar nu zonder een cent. "Dan maar honger lijden morgen," dacht hij.

Maar de volgende morgen vroeg nog voor hij de deur uitging naar zijn werk overhandigde zijn kostjuffrouw hem een brief. Hudson Taylor heeft nooit geweten van wie die brief kwam. Het poststempel was onleesbaar en het adres in een onbekend handschrift.

Maar toen hij hem opende zat er alleen maar een bankbiljet in, vierhonderd maal meer in waarde dan het geldstuk waarvan hij de vorige avond zo aarzelend afstand had gedaan.

Dit verhaal klinkt misschien wat ongeloofwaardig in onze oren, wat overdreven en sentimenteel, iets van een scheurkalenderbriefje waar en korreltje zout bij hoort.

Maar wie het verdere relaas van Hudson Taylor's leven leest vergaat de lust wel om bij zulke simpele verhaaltjes wat hooghartig te glimlachen. Zijn hele leven is vol geweest van dergelijke dingen en meestal ging het dan niet om dubbeltjes en kwartjes, maar om miljoenen dollars, om mensenlevens en om mensenzielen. De organisatie die uit het werk van Hudson Taylor is voortgesproten, de China Inland Mission, en die tot op de dag van vandaag een van de krachtigste en vruchtbaarste zendingsorganisaties ter wereld is, heeft, in navolging van haar stichter nog nooit op enig mens een beroep gedaan om hulp, financieel of anderszins. Er is geen kerkgenootschap dat achter die organisatie staat, geen vereniging met verplichte bijdragen van haar leden om het werk te bekostigen.

Naar de richtlijn gegeven door haar stichter brengt deze organisatie haar behoeften, zij het geldelijk of anderszins, alleen maar voor God, en zij heeft nooit een tekort gekend, al is haar vertrouwen, evenals dat van Hudson Taylor zelf wel dikwijls op zware proef gesteld. Als er financiële nood is, als er meer zendelingen nodig zijn of als er levensgevaar dreigt dan worden de leden van de zending alleen maar opgewekt om de zaak in gebed voor God te brengen, en nog nooit is dat gebed tevergeefs geweest.

Men moet zijn gehele levensbeschrijving lezen om een voldoende indruk te krijgen van de grootheid van deze dienstknecht Gods, die in zijn leven vol opoffering en ontbering zo dicht het voorbeeld naderde van zijn Meester: Leert van Mij dat ik zachtmoedig ben en nederig van hart.

Toen hij, in zijn latere leven, eens sprak voor een vergadering van Duitse predikanten en kerkleiders werd hem vrij onzacht roekeloosheid verweten omdat hij het aandurfde zonder enige financiële zekerheid jonge mensen, mannen zowel als vrouwen naar de binnenlanden van China te zenden. De kerkleiders moesten niets van zo'n onderneming hebben. "Wij leren onze mensen om systematisch te geven voor kerk en zending . . . ," zeiden ze. En Hudson Taylor antwoordde: "U hebt gelijk, dat is een veel betere methode dan de mijne. Maar ziet U, God laat mij zo werken vanwege de zwakheid van mijn geloof. Hij weet dat ik die bijzondere leiding behoef omdat anders mijn geloof zou wankelen. Uw methode is beter . . ."

En zo sterk was de overtuiging waarmee hij deze dingen zei, dat de voorzitter van de vergadering zijn hoge zetel verliet en met tranen in de ogen op Hudson Taylor afliep om hem te omarmen.

Maar nog duidelijker blijkt de kracht van deze man uit zijn eigen brieven aan zijn zuster, waarin hij zijn verdriet neerschreef omdat zijn geloof toch zo machteloos was.

"Gedurende de laatste acht maanden heb ik mij erg bezwaard gevoeld over mijn gebrek aan ware godsvrucht, schreef hij toen hij al vele jaren lang in China had gearbeid. "Ik bad en worstelde, vastte zelfs en nam me telkens voor dichter bij God te leven, meer Zijn Woord te lezen, maar het hielp allemaal niets. Elke dag, elk uur benauwde het mij dat ik zo zondig ben. Ik wist wel, als ik maar "in Christus" kon blijven dat alles goed zou zijn, maar ik kon niet. Ik begon de dag met gebed en met het vaste voornemen Hem voortdurend voor ogen te houden, maar altijd vergat ik het en aan het einde van de dag moest ik weer erkennen mijn falen, mijn zonde, mijn gebrek aan kracht. Telkens weer werd ik geërgerd, koesterde ik lelijke gedachten en sprak ik harde, onvriendelijke woorden. Ik werd er hopeloos onder."

Maar niet lang na bovenstaande klachten juichte Hudson Taylor over een nieuw gevonden vreugde en nieuwe rust, die hem nooit meer verliet. "Toen mijn onrust een hoogtepunt bereikte," schreef hij: "Hoe wordt ons geloof versterkt. Niet door ons heel hard in te spannen, maar alleen maar door te rusten in Hem die getrouw is. Heeft Hij niet beloofd ons in Christus alle dingen te zullen schenken Heeft Hij niet beloofd altijd met mij te blijven, mij nooit te verlaten? Ik hoef mij niet bezorgd te maken over enig ding. Ik kan het alles aan Hem overlaten. Ik hoef Hem alleen maar te geloven op Zijn Woord."

Dit was de kracht van Hudson Taylor, die maakte dat hij nimmer bezweek onder de last van verantwoordelijkheid en werk, zelfs niet toen onder zijn leiding honderden jonge mensen zich bloot stelden aan allerlei gevaren in de binnenlanden van China, terwijl er geen enkele menselijke garantie voor hun onderhoud en veiligheid voorhanden was.

In een volgend artikel willen we graag wat meer vertellen over de talloze malen dat God Zijn dienstknechten heeft willen gebruiken in de evangelisatie van China.

* "Hudson Taylor in early years", and "Hudson Taylor and the China Inland Mission". Available at The China Inland Mission, 1058 Avenue Rd., Toronto 12, Ont.

Toronto Board of Education
AVONDCURSUSSEN VOOR NIEUW-CANADEZEN

BLOOR COLLEGIATE INSTITUTE — 1141 Bloor St. West nabij Dufferin St. (maandag, woensdag) (dinsdag, donderdag).

CENTRAL HIGH SCHOOL OF COMMERCE — 570 Shaw St., ten Z. van Harbord St. (maandag, woensdag).

EASTERN HIGH SCHOOL OF COMMERCE — 16 Phin Avenue, nabij Chatham Ave. (maandag, woensdag) (dinsdag, donderdag).

HUMBERSIDE COLLEGIATE INSTITUTE — 280 Quebec Ave., nabij Humberside Ave. (maandag, woensdag).

KING EDWARD SENIOR PUBLIC SCHOOL — Bathurst St. juist ten N. van College St. (maandag, woensdag).

McMURRICH SENIOR PUBLIC SCOOL — 115 Winona Dr., ten Z. van St. Clair Ave. (maandag, woensdag).

NORTH TORONTO COLLEGIATE INSTITUTE — 17 Broadway Ave., juist 1 blok ten N. van Eglinton Ave., ten O. van Yonge St. (maandag, woensdag).

PARKDALE COLLEGIATE INSTITUTE — 209 Jameson Ave., ten Z. van Queen St. W. (maandag, woensdag).

Kent Senior Public School — 980 Dufferin Street (nabij Bloor)
Vierde en Vijfde Jaar voor Gevorderde Engelse Klassen
(dinsdag, donderdag)

INSCHRIJVING

Inschrijving zal plaats vinden in bovengenoemde scholen op 16, 17 en 18 September om 7.30 uur n.m. Inschrijfgeld is $ 5.00. De cursussen vangen aan op 23 september om 7.30 n.m.

CURSUSSEN

Fundamenteel Engels voor beginners: Lager Engels en Burgerschap; Senior Cursus.

Gelegenheidsklassen voor Volwassenen, binnen- en buitenlander van geboorte, die wensen te leren lezen en schrijven. (Op Bloor Collegiate Institute op dinsdag- en donderdagavonden.)

Speciale Cursussen voor Derde Jaars Studenten — maandag en woensdag op Humberside Collegiate Institute, Bloor Collegiate Institute, McMurrich Senior Public School en Eastern High School of Commerce.

LEERPLAN OMVAT

Fundamenteel Engels, een wetenschappelijk ingedeelde cursus voor Nieuw-Canadezen in spreken, lezen en schrijven van Engels; Actuele gebeurtenissen; Naturalisatie Inlichtingen; Canada en haar Volk; Groepsbespreking; Aanschouwelijke hulpmiddelen.

Inlichtingen kunnen des avonds, na 16 september, op de betrokken scholen worden verkregen.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

September Unionville Conference

Under joint sponsorship of the Association for Reformed Scientific Studies and the Federation of Calvinistic University Clubs.

Opening of conference: **FRIDAY, SEPTEMBER 27, 4.30 p.m.**

Closing: Sunday, September 29, 10 p.m.

Breakfast will be served for those leaving the conference grounds Monday morning.

LECTURERS: Dr. F. H. Von Meyenfeldt, Dr. H. E. Runner, Dr. C. Seerveld.

With the exception of Dr. Runner's lecture, the lectures will be the same as those delivered at the August Unionville conference.

Church Services. In the morning in one of the neighbouring churches. In the evening Special Service conducted by Rev. H. A. Venema, at 5 p.m. in the Second Chr. Ref. Church, Rexdale, Ont.

All students, as well as others interested, who could not attend the August conference, be sure not to miss this one. It has been organized especially for you.

Fees: Students $ 15.—. Others $ 21.—.

Send your registration to P. A. Schouls, 397 Albion Road, Rexdale, Ont.

Persoonlijk Geloof en Christelijke Actie

door Paul Tameling

Op een van de vele 'commencement exercises' in Grand Rapids zei een spreker onlangs dat het in het leven vooral ging om 'a personal commitment to Christ' eerder dan om een calvinistische levensbeschouwing of een christelijke actie.

Wat moeten we nu van zo'n opmerking zeggen? Schudden we ons hoofd en zeggen we: "dit is nu weer eens zo'n typisch amerikaanse opmerking?" Beschuldigen we de spreker meteen van individualisme? Of halen we onze schouders op over zoveel naïviteit?

Hoe we ook mogen reageren, we kunnen toch niet ontkennen dat een 'personal commitment to Christ' eerste vereiste is voor een calvinistische levensbeschouwing en elke christelijke actie.

Wat is een christelijke school met onderwijzers die er alleen maar een formeel geloof op na houden? Dan gaat de spankracht weg. Want de persoonlijke band met Christus moet de *drijfveer* zijn van alle christelijke acties en Jezus Christus Zelf moet de *wortel* zijn waaruit onze principes opschieten.

Maar hoe gemakkelijk hapert er wat aan de relatie van deze twee: ons christelijk geloof en onze christelijke actie. Hoe spoedig gebeurt het niet dat onderwijzers, bij voorbeeld, nog wel in het paadje van de principes betreffende het christelijke onderwijs lopen, maar dat het élan er uit is, zodat de overtuiging niet meer merkbaar is in het geven van onderwijs. En hetzelfde kunnen we toepassen op elke vereniging en organisatie. Het gebeurt vaak zo gemakkelijk, zo geleidelijk, dat we het zelf niet in de gaten hebben.

Daarom is het nodig om van tijd tot tijd eens bezig te zijn met de opmerking van genoemde spreker. Trouwens, ook in de Bijbel wordt ons gewezen op het gevaar. Met name in de gemeente van Efeze (Openb. 2:1—7). Er wordt heel wat goeds over deze gemeente gezegd:

> Ik weet uw werken en inspanning en uw volharding en dat gij de kwaden niet kunt verdragen en hen op de proef gesteld hebt, die zeggen, dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat gij hen leugenaars hebt bevonden; en gij hebt volharding en hebt verdragen om Mijns Naams wil en gij zijt niet moede geworden (vss. 2—3).

Maar in één ding schieten ze te kort. Ze hebben de eerste liefde verzaakt, of zoals de nieuwe engelse vertaling zegt: you have *lost* your early love.

U weet hoe dat gaat. Eerst waren ze actieve, meelevende christenen. Ze waren blij met hun pinkster-rijkdom. Ze waren er zuinig op en beschermden haar tegen alle aanvallen, met inspanning en volharding. Maar op de duur is het, zoals Ds. Lammens zegt, een natuurlijke zaak geworden.

> Men gaat in Efeze *natuurlijk* naar de kerk, men is *natuurlijk* rechtzinnig, de zonden worden *natuurlijk* vergeven en er komt *natuurlijk* een nieuwe aarde. (Brieven uit de Hemel).

Zeker ze haten nog wel de werken der Nicolaïeten welke God ook haat, maar "de innerlijke liefde tot de Here was niet meer zo warm als tevoren" (Korte Verklaring). Ze hebben in de strijd de liefde verloren. Het vuur is er uit.

Daar hebben wij ook wel enig idee van, nietwaar? Vergelijk maar eens de eerste tijd toen de immigranten pas kwamen met het heden.

Toen kerkten velen van ons nog in een café, zongen ze bij een rammelende piano en was van een tafel met een kist er boven op een preekstoel geïmproviseerd. Toen was er veel warmte in ons hart. Is dat nog zo? O, we gaan natuurlijk getrouw naar de kerk, we steunen natuurlijk het christelijk onderwijs en voor allerlei andere christelijke arbeid tonen wij belangstelling. We spreken graag over een 'God-centered life', Jezus is Heer op alle levensterrein en Pro Rege staat op onze vaandels. Maar daar zit nu het gevaar. We kennen de termen wel en God is tegenwoordig op onze parades, op onze toogdagen. Maar ook op onze bestuursvergaderingen, op onze visites en bij onze onderlinge gesprekken? Of zijn onze principes niet veel meer dan 'slogans', cliché's, reclamebiljetten, die we ten beste geven bij bijzondere gelegenheden? Als dat zo is, duurt het met onze strijd niet lang. Dan heeft die spreker wel gelijk dat het allereerst aan komt op onze persoonlijke band met Christus,. Want anders valt 'onze zaak' spoedig als een kaartenhuis ineen. De mensen krijgen genoeg van alle lege leuzen. De soldaten lopen weg. Alleen een paar generaals blijven over die dan misschien nog gloedvolle redevoeringen houden met veel geschreeuw. Er wordt dan waarschijnlijk nog wat gereorganiseerd; maar dat haalt ook niet veel uit. Het zijn meestal de laatste stuiptrekkingen.

Laat niemand echter denken dat ik het met die spreker eens ben alsof een calvinistische levensbeschouwing onbelangrijk is en christelijke acties uiterlijk vertoon zijn.

We zullen echter voortdurend de vraag moeten stellen: rusten onze principes, onze acties op ons persoonlijk geloof?

Daarom moeten we bovendien nog een andere vraag stellen: hoe kunnen we het beste het gevaar voorkomen dat onze principes en acties los komen te staan van onze persoonlijke overtuiging?

Graag zou ik op enkele punten willen wijzen.

Wanneer bepaalde beginselen een vaste vorm krijgen, worden ze meestal samengevat in een uitdrukking. Zo spreken we b.v. van "souvereiniteit in eigen kring' en 'in het isolement ligt onze kracht'. Deze uitdrukkingen bevatten een gedachte. Nu mogen deze benamingen gemakkelijk en kernachtig zijn, ze kunnen ook zeer nadelig zijn in het gebruik. Zolang de mensen nog weten wat deze uitdrukkingen betekenen gaat het wel. In Kuyper's dagen waren de uitdrukkingen 'souvereiniteit in eigen kring' 'Christus' heerschappij op alle terreinen des levens' zinrijke begrippen. Het nageslacht echter neemt gemakkelijk de termen over zonder dat men ten volle de betekenis weet of de historische achtergronden van deze begrippen kent. Er wordt dan gemakkelijk met termen geschermd, maar de persoonlijke overtuiging lijdt schipbreuk, omdat men wel eens een klokje heeft horen luiden maar niet weet waar de klepel hangt.

Daarom is het nodig dat men de principes *concreet* voorstelt en toepast op het leven. Zodat men ziet waar het om gaat. Anders gaat de *zin* van ons beginsel verloren en hangen onze christelijke acties maar wat in de lucht. En voor een vorm, een term alleen, die gelijk zijn aan fossielen, komt niemand in vuur. Persoonlijke overtuiging is er dan niet bij.

Daar komt nog iets bij. Wanneer wij niet ten volle ons eigen begin-

(Vervolg op pag. 5)

Persoonlijk Geloof en Christelijke Actie

(Vervolg van pag. 4)

sel begrijpen en ons er geen concrete voorstelling van kunnen maken zodat we in gebreke blijven om het aan anderen op duidelijke wijze uit te leggen, hoe zullen we ooit anderen kunnen overtuigen en enthousiast maken voor een christelijke levensbeschouwing? Hier schuilt m.i. een ernstig manco onder ons. Meerdere malen gebeurt het dat canadese studenten in een discussie geraken met professoren van Calvin College over allerlei onderwerpen. Gelukkig is de verstandhouding dusdanig verbeterd dat zo'n discussie in de meeste gevallen mogelijk is, ook al is men het niet met elkaar eens. Dat is wel eens anders geweest. Nu gebeurt het nogal eens dat men met termen werkt. Het gevolg is dat zo'n discussie daarin ook meestal blijft steken. Dat komt doordat men elkaars 'taal' niet verstaat. Om een voorbeeld te noemen. De uitdrukking 'in het isolement ligt onze kracht' is in Amerika vaak opgevat alsof het betekent: 'form a Dutch island in an American society'. Hoe eenvoudig ontstaat er verwarring wanneer men zo''n uitdrukking in een discussie gaat gebruiken. Men zal in duidelijke bewoordingen en op concrete manier in staat moeten zijn zijn tegenstander uit te leggen wat zo'n uitdrukking betekent en wat de historische achtergrond ervan is.

Nu mag men wel beweren dat wanneer men het 'grondmotief' kent, men zelf wel de practische gevolgtrekkingen kan vormen — dit mag voor sommige begaafde mensen waar zijn — maar voor het merendeel van de mensen gaat deze stelregel niet op. Daarom is het nodig dat we begrijpen wat we leren. Met weetjes zonder meer komen we er niet.

Dat hebben die jongens wel ervaren van wie Ds. A. H. v.d. Heuvel de opmerking hoorde (in verband met de catechismus): We hebben wel de antwoorden geleerd, maar niet geleerd te antwoorden. De bedoeling is duidelijk. Deze jongeren hebben ingezien, dat je allerlei op zichzelf voortreffelijke antwoorden (weetjes) in je hoofd kunt hebben, terwijl je in een bepaalde situatie toch met je mond vol tanden komt te staan.
(Op Weg naar het Feest).

Zo alleen, met kennen én weten, zullen we onze persoonlijke overtuiging in de strijd niet verliezen.

We zullen concreet moeten zijn om de zin van onze principes en acties te bewaren, maar het is ook van belang dat we ons bezig houden met onze tegenstanders. We moeten weten wat er buiten onze kring om gaat. We moeten de vragen en problemen van andersdenkenden voortdurend onder het oog zien. En we zullen ons moeten afvragen: wat hebben wij nu te zeggen vanuit onze geloofsovertuiging? Want dat is toch onze taak in de wereld. We moeten rekenschap afleggen van de hoop die in ons is. We moeten ons midden in de strijd werpen. We zullen dan zeker wel eens hachelijke ogenblikken meemaken. We zullen ook wel eens de wind van voren krijgen. We zullen wel eens een antwoord schuldig blijven. Dat is iet zo erg. Dat stimuleert ons juist tot nadenken en tot verdere bezinning. Het moet niet te gemakkelijk gaan want dan worden onze beginselen te spoedig een van-buiten-geleerd lesje, die we, zonder er bij na te denken, opdreunen. Daarom is het nodig dat studieclubs en verenigingen ook naar hun tegenstanders luisteren. Anders komt men op het slagveld voor vragen te staan waar men nog nooit van gehoord heeft en is men niet klaar om een doeltreffend antwoord te geven.

Tenslotte moeten al onze principes en organisaties *evangelisch* gericht zijn. Met opzet gebruik ik hier het woord evangelisch en niet het woord bijbels. Omdat onze principes en onze acties een reflectie moeten zijn van het *bevrijdende* evangelie van Christus.

Het mag in onze principes en in onze acties niet alleen om onszelf gaan. Het gaat ook om de wereld. Een christelijke vakvereniging is er niet alleen om *onze* mensen te beschermen, maar ook om ons *land* te beschermen tegen unions die een gevaar voor de samenleving zijn.

"Daarom heeft de Anti-revolutionaire partij na de oorlog de verkiezingsstrijd ingezet met een raambiljet waarop de Bijbel en de grondwet stonden afgebeeld, terwijl men de laatste jaren ging spreken van *evangelische* politiek," volgens professor Bakker in het "Gereformeerd Weekblad". Als we al onze acties en principes in dat licht plaatsen zullen we waarschijnlijk minder gevaar lopen onze persoonlijke band met en toewijding aan Christus te verliezen in de strijd, omdat zodoende onze principes en acties geen particuliere liefhebberij worden maar een wereldomvattende taak.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Vier Sinterklaas of Kerstmis
thuis in Holland

U bent reeds op een stukje Nederland wanneer U Uw vacantie begint op een Holland-Amerika Lijn schip. Vier Sinterklaas of Kerstmis zowel op zee als aan land. Geniet van de Hollandse keuken, de hoffelijke bediening, de ruime accommodatie, de prettige ontspanning en het vermaarde Nederlandse zeemanschap, resultaten van Holland-Amerika Lijn's 90-jarige transatlantische ervaring.
Koop een retour biljet en profiteer van de 10% tot 25% korting gedurende het winterseizoen.

„Vaar op een gezellig schip"

S.S. RYNDAM: 19 nov. Speciale Sinterklaasreis van MONTREAL en QUEBEC, aankomst ROTTERDAM 28 nov.
S.S. STATENDAM: 6 dec. van New York, aankomst ROTTERDAM 14 dec.
S.S. RYNDAM: 12 dec. van QUEBEC, aankomst ROTTERDAM 21 dec.

Informeer naar andere afvaarten in het winterseizoen per RYNDAM vanuit MONTREAL en QUEBEC, of per ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM, MAASDAM, en WESTERDAM vanuit NEW YORK.

Wendt U tot Uw reisbureau of
Holland-Amerika Lijn
MONTREAL • HALIFAX • TORONTO • WINNIPEG • VANCOUVER

Nieuwe volksverhuizing in Europa

AANTAL BUITENLANDSE ARBEIDSKRACHTEN

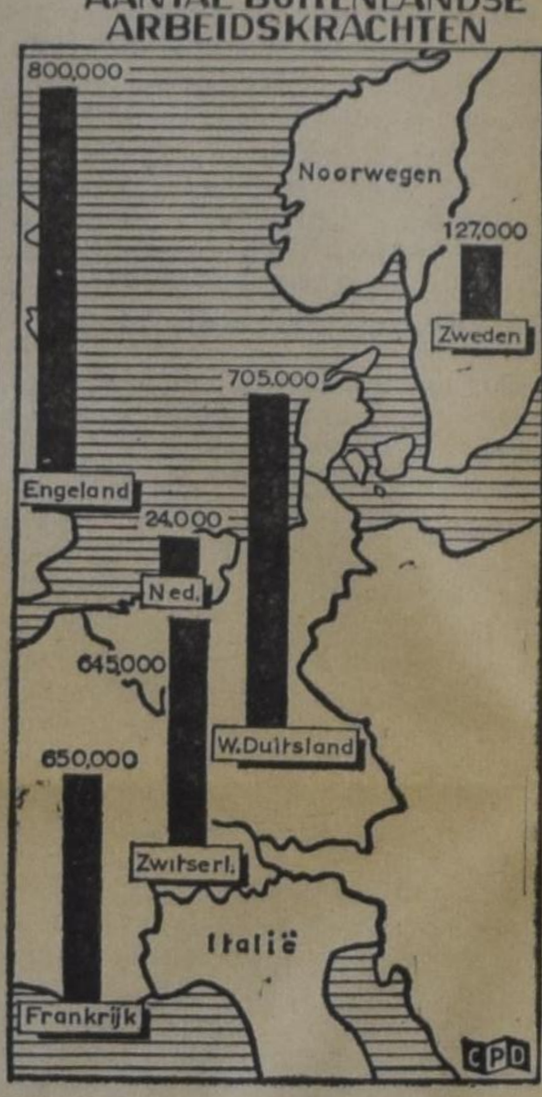

Ook Europa kent onderontwikkelde gebieden. Deze gebieden liggen vooral in Griekenland, Zuid-Italië en Spanje. De andere landen in Europa ontwikkelen zich veel sneller. Daardoor hebben deze landen in verschillende sektoren van het bedrijfsleven gebrek aan arbeisdkrachten. Het is in de laatste jaren 'mode' geworden om vooral arbeidskrachten uit Zuid-Europa aan te werven. Er zijn echter ook heel wat mensen uit Zuid-Europa die op eigen houtje naar de noordelijke landen trekken om er hun geluk te beproeven.

Dit alles tezamen is er de oorzaak van dat er een nieuwe volksverhuizing in Europa gaande is. 'Zuid' trekt naar 'noord' In onze tekening geven wij een overzicht van deze moderne volksverhuizing die zich aan het voltrekken is. De cijfers zijn berekend naar de laatst algemeen bekende cijfers (begin 1962). Duitsland en Engeland herbergen de meeste buitenlandse arbeidskrachten. In Duitsland zijn het vooral veel Italianen en in Engeland veel Ieren. Het kleine Zwitserland heeft een dusdanige toevloed van buitenlandse arbeidskrachten dat men er van een 'invasie' spreekt.

In Nederland werken ruim 24.000 vreemde arbeidskrachten. Onder hen zijn de Duitsers in de meerderheid met ca. 8000 zielen, gevolgd door ca. 5600 Italianen. Het aantal in Nederland werkende vreemdelingen is thans groter dan het inwonertal van een stad als Wageningen.

De buitenlandse arbeiders in Zweden zijn afkomstig uit Denemarken, Noorwegen en Finland.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
Grote voorraad
HOLLANDSE en ENGELSE
GRAMMOFOONPLATEN,
Bijbels,
Psalmboeken,
Kinderbijbels
Leesboeken,
Studieboeken.
1058 MAIN STREET W.
HAMILTON (ONT.)
Tel. JA 8-1932

Gaat U naar Holland?

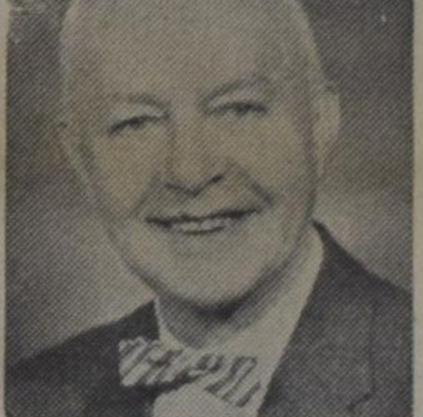

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

Hij zat daar maar voor zich uit te staren, bewegingloos, maar zijn geest worstelde met dat verlangen. Hij had dit nooit moeten doen. Hij had het haar moeten vertellen. Dit was niet om vol te houden.

Vroeger gingen hun levens in tegenovergestelde richting, zoals Fay zelf gezegd had. Nu reisden ze in dezelfde richting, maar met een verschillende trein.

Haar trein moest ook in New York arriveren, maar op een ander station. Hij zou haar nooit kunnen vinden, ook al slaagde hij er in op tijd te zijn.

Het was een onmogelijkheid geweest haar op te sporen want twee dagen later scheepte Fay Thurston zich in voor een reis naar Engeland. En een week later ging Randall naar Michigan om een speciale cursus als coach te volgen. Twee weken na het volbrengen van de speciale cursus begon hij zijn nieuwe werk in Wharton.

Het was midden september en elk plaatsje op het universiteitsterrein herinnerde hem aan Fay. Zijn eerste aankomst in Wharton stond hem weer helder voor de geest, de indrukken die hij toen opgedaan had en het heimwee naar Princeton dat die indrukken opgeroepen hadden. Maar hij was echt blij terug te zijn. Wharton was een deel van zijn leven geworden en hij een deel van deze school. Met onvermoeibare energie wierp hij zich op zijn werk; dat gaf hem minder tijd om aan Fay te denken.

Nita was niet teruggekeerd. Haar laatste luchtige brief had hem verteld dat ze nu een andere school bezocht — een "avondschool". En Randall kon zich wel voorstellen wat ze daarmee bedoelde. Diep in zijn hart had hij medelijden. Ze wilde danseres worden. Haar soepele lichaam was er best geschikt voor, maar dat was toch geen leven . . .

Er werd die herfst een grote reünie gehouden en uitnodigingen waren verzonden aan alle oud-studenten. De reünie viel samen met de traditionele voetbalwedstrijd tegen North-Central. Ze verwachtten dat velen zouden komen om dat historische gebeuren bij te wonen, in de hoop getuige te zijn van een nieuwe overwinning over de tegenstanders van jaren her, die zich zo moeilijk hadden laten verslaan.

Op de dag voor de wedstrijd begonnen ze te arriveren, eerst een stuk of wat, maar dan hoe langer hoe meer. Randall liep in de middag even het kantoor binnen om de lijst na te kijken van wie er allemaal de uitnodiging hadden aangenomen. Nee, Fay's naam was er niet bij. Dat kon ook haast niet. Ze zat natuurlijk in Californië en dat was veel te ver weg om voor zo'n gelegenheid over te komen.

De avond tevoren werd er een grote en enthousiaste bijeenkomst gehouden op de oude tennisbaan achter het gymnastieklokaal. Er was een massaal kampvuur, waarvan het felle geknetter overstemd werd door de juichkreten van een grote massa studenten en oud-studenten.

Toen de laaiende vlammen neerzonken in een felle gloed werden er toespraken ten beste gegeven door de spelers. Voetballers spelen liever tien wedstrijden dan een toespraak te geven en ze waren dan ook kort en krachtig. Maar natuurlijk moest de nieuwe coach ook aan het woord en 't laatst van allen werd Randall naar voren geschoven om te zeggen wat hij op het hart had.

Toen het applaus wegstierf en het gejuich ook verstilde begon hij:

"Oud-studenten en student van Wharton, deze bijeenkomst vanavond is maar een van de vele demonstraties van de Wharton-geest, en ik kan U zeggen dat ik ervan geniet. Vorig jaar kwam ik hier aan als een volkomen vreemdeling. Maar bijna onmiddellijk kwam ik in aanraking met die vitale bezieling; het was een nieuwe gewaarwording voor me en ik snapte er niets van.

Ik hielp als assistent-trainer, maar telkens weer stond ik verbaasd over wat ik zag en hoorde. Het was zo iets ongehoords voor mij dat een voetbalploeg ging bidden voor een wedstrijd, dat voetballers straatbijeenkomsten hielden in de plaatsen waar ze moesten spelen, dat ze speelden zonder truckjes te gebruiken als ze de kans kregen — en dat ze toch wonnen. Ik had altijd gedacht dat zulk gedoe alleen maar paste bij de een of andere evangelisatie-inrichting of bij een speciale bijbelschool of zoiets — ik dacht dat zulke dingen van voetballers alleen maar sentimentele en halfzachte dwazen kon maken. Ik had nooit verwacht dat zulke spelers ooit werkelijk voetbal te zien zouden kunnen geven.

U kunt zich dus voorstellen dat ik m'n ogen stond uit te wrijven bij wat ik werkelijk te zien kreeg. Wharton spelers vochten hard en ongelooflijk snel en goed.

Het was een openbaring voor me. En toch, het hele jaar door kon ik niet uitmaken hoe dat nu eigenlijk in elkaar zat. Daar was onmiskenbaar die prachtige Wharton geest, maar ik begreep er niets van. Tot juni, deze afgelopen zomer, bij een kampvuur ongeveer net als nu. Toen leerde ik het geheim kennen van het leven aan deze universiteit. Ik leerde Hem kennen die Meester is over mijn leven, de grote Captain, en ik gaf mij aan Hem over. In die overgave vond ik de kracht die Wharton bezielde. Ik ontdekte dat de Wharton-geest niet anders is dan de Geest van Christus. Zodoende ben ik hier vanavond, inplaats van in een kantoor in Brooklyn; ik ben hier en ik heb het geweldig naar mijn zin. Ik kan U zeggen dat het me reusachtig goed bevalt coach te zijn over een ploeg van de fijnste kerels die ik ooit gekend heb en die morgen North Central nog eens moris zullen leren."

Hij zette zijn hoed weer op en glimlachte om het hartstochtelijk gejuich dat plotseling losbarstte uit de aandachtig luisterende jongelui en het wilde applaus dat als het geratel van geweervuur de nacht inschoot. Hij was diep gelukkig. Dit was God's plan voor zijn leven: jonge mensen te brengen onder de invloed van zijn Heer en Heiland; hen voor te leven hoe het leven van een Christen kan zijn.

Terwijl de nieuwe studenten nog bezig waren water te gooien op de sissende takken en de mensen om hem heen zich wegspoedden uit het aangroeiende donker, stond hij nog in gedachten verzonken met het beeld van dat andere kampvuur bij Cedar Lake voor zijn geest; dat was het keerpunt geweest in zijn leven.

Toen keerde hij zich abrupt af om de menigte te volgen die de rand van het terrein al bereikt had.

Juist toen hij de achterhoede bijna ingehaald had hoorde hij een stem:

"Ranny."

Zijn hart sprong op als een aangeschoten konijn. Er was maar één stem die zijn naam zo uitsprak. Toen zag hij haar en haar uitgestoken hand. Hij nam die hand, maar toen trok hij haar helemaal naar zich toe, in zijn armen. Dat had ze niet verwacht, maar ze stribbelde helemaal niet tegen en de zuivere, meisjesachtige kus, waarmee ze de zijne beantwoordde, verrukte hem er te meer om.

"Fay," fluisterde hij, haar nog steeds in zijn armen houdend, en in haar donkere ogen kijkend, "waarom schreef je niet dat je kwam?"

"Dat heeft hier niets mee te maken. Ik was er bijna niet geweest. Ik ben net vorige week teruggekomen uit Engeland en ik ben onderweg naar huis. Kwam toch maar goed uit dat ik juist vandaag hier langs moest komen, niet? Maar als ik nu eens niet m'n reis onderbroken had, Ranny? Hoe lang had je me dan laten hopen en bidden? Waarom schreef je het me niet?"

"Liefste, weet je niet meer wat je zelf gezegd hebt over als ik een Christen zou worden? Het moest om Hem zijn, niet om jou. Ik moest het bewijzen, aan mezelf en aan jou. Ik wist zeker dat als het Zijn wil was, dat we eens ergens samen zouden komen."

"O, Ranny, ik ben zo gelukkig. Je bent Zijn zilveren trompet geworden, tenslotte. Ik wist het wel. Je toespraak vanavond — het was geweldig."

"Bewaar dat nu maar voor later, lieverd, tot na we getrouwd zijn. Dan heb ik het nodig, denk ik."

"O, maak je niet ongerust, zoveel je maar wilt."

"Zeg, schat, laten we naar die oude stenen muur gaan en helemaal van voren aan beginnen — goed?"

"Ja, reuze."

En daar op de oude stenen muur, bracht de zuivere liefde twee jonge harten in de puurste verrukking. Ze maakten plannen, en droomden, en waren de toekomst ver vooruit in een heerlijk vooruitzien van komend geluk."

Fay verbrak tenslotte de sfeer.

"Waar is Nita?" vroeg ze.

"In New York. Ze heeft maar raak geleefd, maar ze heeft er nu genoeg van. Drie dagen geleden had ik een brief van haar. Misschien komt ze wel naar Wharton terug."

En bedachtzaam voegde hij eraan toe: "En Bruce is coach ergens in Arizona. Ze zeggen dat hij geweldig is."

"Ja, dat wist ik. Ik heb een brief van hem gehad vlak voor ik naar Engeland ging. Die goeie ouwe Bruce!"

"Hij is een reuze kerel."

"Bijna net zo reuze als jij."

"Nou, Fay, wat heb ik nu gezegd. Bewaar dat tot na we — Kus me nu."

Ze deed het — gelukkig en tevreden, met een lichte zucht van blijdschap.

"En je gaat niet naar huis," zei hij heerszuchtig.

"O, maar ik moet naar huis."

"Waarom?"

"Er is zoveel dat ik doen moet. Jij komt in de Kerstvacantie, goed? En dan kom ik hier terug met jou als Fay MacRae. Hé, is dat even een muzikale naam die je me geeft? Toe, kijk niet zo zuur. We trouwen Oudejaarsavond, goed?"

"Je hebt het maar voor 't zeggen," gromde hij, alsof het hem maar matig aanstond.

"Hm — nou bewaar dat ook maar voor later, hè?"

"Daar zul jij wel voor zorgen. Waar gaan we volgende zomer heen, baas?"

"O, dat is allemaal al geregeld. Ik moet op drie conferenties spelen. En jij gaat mee, zeg. Jij speelt trompet. Zal dat even goed worden?"

"Ja schat, ik zal je graag aanvullen als ik kan."

"O nee, zo doen we het helemaal niet. Jij speelt, Ranny, en ik begeleid je alleen maar. Als begeleidster ben ik op m'n best, echt."

— EINDE —

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Our Covenant God entrusted to our care a son

BRUCE

B. Van den Berg.
M. Van den Berg—Valstar.

A brother for
Marilyn - Patricia,
Philip & Bernice.

August 16, 1963.

R.R. 2, Oakwood, Ont.

Mr. and Mrs. L. Th. Dykstra of Beamsville, Ont. announce the wedding of their daughter

FRANCES
to
Mr. MIKE BYLSMA

son of Mr. and Mrs. D. Bylsma of Campden.

Wedding to take place D.V. September 20, 1963, at 7:00 p.m. in the Maranatha Christian Reformed Church, St. Catharines, Ont.

Rev. A. W. Schaafsma officiating.

Mr. and Mrs. J. DeVries of Bowmanville wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

ALBERTA
to
Mr. ROBERT VANDERSTELT

son of Mrs. and the late Mr. A. Vanderstelt of Brantford, Ont.

The ceremony will take place D.V. on Saturday, September 21, 1963 at 4 o'clock in the Rehoboth Christian Reformed Church of Bowmanville.

Rev. J. C. Verbrugge officiating.

Future address, 93 Sheridan Street, Brantford.

On September 14th we hope to celebrate the thirtieth wedding anniversary of our dear parents

LUCAS KOOPS
and
ALEIDA KOOPS—DRENT.

That the Lord may spare them for many more years is the wish of their children and grandchildren.

Gay and Theo Heikamp.
Luke.
Annette.
Debby.
Anky and Dick De Jonge.
Alice.
Richard.
Irene.
Kim.
Harm.
John.
Irene.
Alice.

648 Waterloo St.
Burlington, Ontario.

On Saturday, August 31, 1963 suddenly, as the result of an accident, the Lord took unto Himself our dearly beloved son and brother

PETER WILLIAM KAPTEYN,

in his 5th year.

His most loved song was,
"Jesus keep me near the cross,
There a precious fountain,
Free to all, a healing stream
Flows from Calvary's mountain.
In the cross, in the cross,
Be my glory ever.
Till my raptured soul shall find
Rest beyond the river."

The assurance that he now found his rest, is a great comfort to us.

C. Kapteyn.
J. Kapteyn—Benschop.
Adrian.

9 Hill Street,
Hamilton, Ont.

Op 31 augustus nam de Here plotseling tot Zich, op de jeugdige leeftijd van 4½ jaar

PETER WILLIAM KAPTEYN,

geliefd zoontje van Mr. en Mrs. Chris Kapteyn, Hamilton, Ontario.

Openbaring 21 : 4: "en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan."

De bedroefde grootouders, ooms en tantes:

Mr. en Mrs. A. Benschop, Little Britain, Ontario.
Inez Van Valen—Benschop,
Leen Van Valen, Dubbeldam, Holland.
Dorothy Zekveld—Benschop,
George Zekveld, Cannington, Ontario.
Jean Dijkstra—Benschop,
Bob Dijkstra, Bowmanville, Ontario.
Leen Benschop,,
Anne Benschop—Kwantes, Little Britain, Ontario.
Martina Zekveld—Benschop,
Arie Zekveld, Bowmanville, Ontario.
Adriana Struyk—Benschop,
John Struyk, Kitchener, Ontario.
Shirley Benschop, Little Britain, Ontario.

Na een smartelijk maar een geduldig gedragen lijden heeft God tot Zich genomen onze innig geliefde man en vader

DICK VERBEEK,

op de leeftijd van 50 jaar.

Zijn laatste getuigenis: "Mijne genade is U genoeg" (2 Cor. 12 : 9) is onze rijke troost.

Mrs. M. Verbeek—Van Reenen.
Dick Jr.
Judy.
Bep.
Marga.

9 september 1963.

De rouwdienst heeft plaats gehad op woensdag 11 september.

Blenheim, Ontario.

Wanted:

A RESPONSIBLE GIRL OR WOMAN

for Can. home. Private room and bathroom. Pleasant working conditions. Char kept. Starting salary $ 130 monthly. Mrs. J. Freiberg, 4 Burton Rd., Forest Hill, phone RU 2-1985 Toronto.

Nu is het weer de tijd om te besluiten. De winter staat weer voor de deur. Bestel nu Uw

E. M. JAARSMA

OLIE- OF KOLENHAARD

Kleurenkeuze, zwart, grijs of bruin. Prijzen vanaf $ 170.00. L. Kouwen, 258 Weir Street N., Hamilton, Ont. Phone LI 9-5715.

For sale in Drayton, Ont.:

A BUTCHER AND GROCERY & FRUIT BUSINESS

Building contains two stores, living quarters five rooms. All store equipment and stock. Building and equipment $25,000.—, stock about $7,000.—. Stock cash. $5,000.— down on building and equipment. Balance on monthly payment. Apply to Tom Lahn, Drayton, Ont.

Te koop: Een beste

100 ACRE FARM

gelegen aan de Highway, enkele mijlen van Woodstock, Ont. Het huis is van alle gemakken voorzien. De barn is in excellente conditie. De volle prijs $ 24,000 met $ 5,000 down en de balance à 5%.

Bent U geïnteresseerd in een goede 100 of 200 acre farm in het hart van Oxford County of in de omstreken van Listowel, Harriston of Fergus? Wij kunnen U zeker helpen. Voor diegenen die de voorkeur geven om dicht bij de kerk of school te wonen, is de gelegenheid.

Ook kunnen wij U in de meeste gevallen helpen om geld te krijgen voor Uw downpayment. Phone 423-6406 Beachville, Ont., of schrijf Mrs. D. Wybenga, Rep. Willoughby & Sons Ltd., Box 73, Beachville, Ont.

---

40 ACRE FARM
in Cayuga

Met prima huis, 3 slaapkamers, badkamer, heet en koud water, garage en goede barn. Kleigrond. Vraagprijs $ 9,000.00. Downpayment $ 2,000.00.

Jack Bylsma,
Real Estate
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

Jongeman zoekt

KOSTHUIS

in Stoney Creek of omgeving. Telefoneer 643-2430.

TWO MARRIED MEN WANTED ON FARM

one for pigs and one as herdsman. One apartment and one house for medium sized family available. Good wages, plus usual benefits. 8 miles from Chr. Ref. Church and 1½ mile from Chr. School bus route. Contact in writing or by phone Bert Schaly, R.R. 1, Thornton, Ont., phone Ivy 32R3.

Wanted:

HONEST, MATURE COUPLE

for bulb farm. Take full charge. Give experience, size of family, references and phone number. Small house provided. Box # 1645, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: Experienced

MARRIED MAN

for dairy farm. Must be good milker. Top wages. Yearly employment if satisfactory. Separate house with bathroom. School bus goes by the door. Apply Clark Bros., R.R. 2, Norval, Ont. Tel. 843-2985.

Weduwnaar zou graag

IN KENNIS KOMEN

met dame tussen 40— 50 jaar. Absolute geheimhouding verzekerd. Brieven met foto's worden op erewoord teruggezonden. Schrijf onder no. 1644, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Boy, 21, travelling to

CALIFORNIA

by car, should like to have another boy with him, to share in the expenses. Leaving 1st of October. For further information write Chris Dewilde, R.R. 1, Elmvale, Ontario.

For sale:

ORGAN $ 60.—

(nice tune) Sent letters to P.O. Box 450, Bradford, Ont.

Gevraagd:

ARBEIDER OP DAIRY FARM

gemengd, goede melker. 5 Mijl van Chr. school en Chr. Ref. Church van Jarvis. W. VanderMolen, R.R. 4, Jarvis, Ont. Tel. Hagersville 768-3937.

Bericht aan Grocery Stores

Voor Government inspected

Rookvlees

fijn van smaak en mooi in kleur, (alleen wholesales):

M. VAN HERMON
620 Parkinson Rd.
WOODSTOCK, ONT.

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT !

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

"Dutch Chapel" in Istanboel ①

Wanneer de zondag aanbreekt in een overwegend Mohammedaans land, dan wordt de bevolking niet gewekt door het luiden van kerkklokken. Ook is het niet bevreemdend om geen kerkgangers te ontmoeten, daar de rustdag voor de Moslem altijd de vrijdag is geweest. In de twintiger jaren heeft Atatürk daarin de grote verandering gebracht en werd de zondag als dag van rust voorgeschreven. Dit betekent echter niet dat op die dag meer mannen naar de Moskee gaan dan op vrijdag. De meeste gelovigen houden zich, wat dat betreft, nog aan het oude stelsel en is het op de vroegere Mohammedaanse rustdag drukker in de Moskeeën dan op welke andere dag ook.

De enkele kerkganger die wij dus op zondag tegenkomen, is de Rooms Katholieke, de Grieks Orthodoxe of wellicht die van één der Engels sprekende groepen.

We mogen ons echter gelukkig prijzen dat er in een land van zo heel andere religie, de mogelijkheid bestaat om tenminste iedere zondag op te kunnen gaan om het Woord te horen.

Zo vnden we ergens in een steil, onmogelijk zijstraatje in het hart van Istanbul, The Dutch Chapel. *)

Bij alle historie die er in de voormalige hoofdstad te vinden is, heeft dit kerkje een geschiedenis op zichzelf. Allereerst staat het gebouwtje op Nederlands grondgebied. Toen Istanbul nog hoofdstad was trof men er alle mogelijke Ambassades aan, die later naar de huidige hoofdstad Ankara werden overgeplaatst. In de meeste gevallen waren dit grote gebouwen met verscheidene nevengebouwtjes. The Dutch Chapel is er één van en deze staat dan ook op het terrein van het Nederlandse Consulaat of Palais Hollandais.

Bij het afdalen in het hobbelige, twee meter brede, vuile straatje, zien we halverwege een bordje uithangen, waarop in oud-Hollandse gouden letters "The Dutch Chapel" staat aangegeven. Door een poort in de muur gaande komen we op een kleine binnenplaats, waar tevens de ingang van het kerkje zich bevindt. Gedurende het hete zomerseizoen schenkt de dominese op dit plaatsje na afloop van de dienst, ijs gekoelde limonade voor de dorstige kerkganger.

Ook ontmoet de gemeente elkaar daar om nog wat na te praten of om nieuwelingen te begroeten. In het voorportaal der kerk, die momenteel gebruikt wordt door de Union Church of America, ligt zoals elders in Engelse kerken, het gastenboek. Vijf minuten voor de dienst luidt een Turks onderdaan, die aan het consulaat verbonden is, de bel. Dit klinkt natuurlijk wat vreemd, maar ook dit hoort bij het gebouw, daar dit nog een oude Hollandse scheepsbel is uit lang vervlogen tijden. Het gebouw is n.l. al enige honderden jaren oud en werd reeds in de zeventiende eeuw door Hollanders gebruikt. Toen echter niet als kapel of kerk, maar als opslagplaats van de Verenigde Oost Indische Compagnie.

Aan de dikke muren en de gewelven van de huidige basement is te zien dat het doel van de bouw niet was om er in te kerken. Onze Oost Indië vaarders brachten er hun goederen op heen- en terugreis, om die in Istanbul te verkopen of om als ruilhandel te gebruiken. De bemanning der schepen, die maandenlang op zee had gezworven, ging in de havenplaatsen hun boekje nog wel eens te buiten en werd deze "opslagplaats" ook gebruikt om de dronkeman zijn roes te laten uitslapen of om er de overtreder voor bepaalde tijd in op te sluiten.

Het grote koopmanshuis, dat op hetzelfde terrein staat, behoorde eveneens tot de Compagnie en daarin werd met de Sultans en de onderdanen gehandeld over koop en verkoop. Eén der Sultans heeft dit gebouw aan de Verenigde Oost Indische Compagnie geschonken in het begin der zeventiende eeuw en werd het hele gebied, dus met bijbehorende gebouwen tot Hollands grondgebied verklaard. Het toenmalige, monsterlijke houten koopmanshuis is in de achttiende eeuw tot op de stenen fundamenten afgebrand en men heeft het in een modernere stijl later opgetrokken. Het marmeren entrée en witgeverfde consulaat ziet er vanzelfspreken Hollands kraakhelder uit. De kameelgangen in de kelder van het gebouw, zijn echter gebleven, alsmede enkele waterbakken waaruit de dieren dronken.

Een klein stukje verder op het terrein staat nu een hypermodern apartment gebouw, dat drie suites bevat. Twee daarvan zijn bewoond door employees van het consulaat, terwijl de derde altijd gereed staat om onverwachte gasten te herbergen. Tot voor enkele jaren was dit een houten huis dat vroeger door de "schrijver" werd bewoond.

Het geheel is ommuurd, zoals alle grote gebouwen en huizen, en door een poort vanaf het terrein is het kapelletje te bereiken voor hen die er wonen. Alle andere kerkgangers maken gebruik van de toegang aan de straatzijde.

Staande op het binnenplaatsje is het voor de Hollanders een hartverwarmende aanblik om hoog boven alle omgevende gebouwen uit, de Nederlandse vlag met het helder rood, wit en blauw te zien wapperen. Welke predikant er ook in de Dutch Chapel voorgaat, ieder van hen bidt voor Koningin Juliana der Nederlanden. En ook dit doet de Hollander goed, vooral wanneer hij dat in de vreemde hoort.

De indeling van de kerk is zoals we dat overal aantreffen. Hier alleen vallen de dikke muren op en de kleine ramen waardoor het licht valt. De kerkgangers bestaan voor het merendeel uit Amerikanen van alle gezindten, die hun werkkring in Istanbul hebben of in de omgeving der stad. Vele malen hebben we leraren en leraressen ontmoet die aan één der Amerikaanse colleges verbonden waren. De voorgaande predikant is eveneens uit de Verenigde Staten afkomstig. Ook enkele Needrlanders behoren echter tot de gemeente en soms treffen we Hollanders aan die voor zaken in het land zijn. Af en toe zien we wat Engels sprekende Turken verschijnen, die door Evangelisatie zijn getrokken tot de Protestantse kerk. En eenmaal maakten we het ook mee dat een Turks gezin met vier kinderen belijdenis deden in deze kerk. Diverse malen hebben we later met deze mensen gepraat en vertelden ook zij ons, dat ze tot voor vier à vijf jaar Moslems waren geweest. Hun voorouders kwamen uit Rusland, doch hadden de laatste honderd jaar in Turkije gewoond. Dit gezin echter vond geen vrede of houvast meer in het geloof van hun vaderen. De vader van het gezin had meer van de wereld gezien door studie in het buitenland en had dus daardoor ook contacten gehad met andersdenkenden. Zonder inmenging echter van een predikant of wie dan ook, had dit gezin zich uit het moslemleven en religie teruggetrokken. Ze hadden zich een bijbel aangeschaft en waren begonnen hierin te lezen. Vier jaar lang hadden zij in twijfel geleefd of dit dan wel het ware was en met Gods hulp het besluit kunnen nemen om over te gaan tot het Christendom. De aanvaarding hiervan heeft deze mensen blij en gelukkig gemaakt en elke dag staat het gezin op met de hymn die zij in de Union Church hadden geleerd: "Praise God from Whom all blessings flow". Als belijdende leden van een Protestantse kerk zitten zij nu hoogstwaarschijnlijk in Canada, want dat was hun ideaal. Zij mogen dan niet meer de financiële rijkdom hebben die zij in eigen land bezaten, hoeveel rijker zijn zij geworden door Christus te hebben leren kennen.

(Wordt vervolgd.)

*) Helaas bleek het onmogelijk een foto van de Dutch Chapel te maken, daar deze teveel ingebouwd staat.

21-DAAGS RETOUR
per vliegtuig.
30-DAAGS RETOUR
per boot.

Een belangrijke besparing gedurende de winter.

Vraag vrijblijvend volledige inlichtingen.

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
543 Brant St.,
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

Tender Notice

Tender for general contracts will be received by the Chr. Ref. Church of Drayton, Ont. for

the construction of a new Church Building.

Drawings and specifications prepared by Mastenbroek Associates, Toronto, are available from Thursday, September 12th, 1963. Request for plans shall be made by phone CHerry 4-9184 Toronto.

Tenders will be received delivered by hand or mailed on Monday, September 23rd, 1963 before 4:00 p.m. Addressed to:

Chairman of the Building Committee
Christian Reformed Church, Drayton,
% Mr. J. Vos, Box 105, Drayton, Ont.

The lowest or any tender will not necessarily be accepted. A deposit cheque of $25.00 will be required.

VERSCHENEN

Christian Perspectives 1963

Lezingen, gehouden tijdens de Unionville-Conferentie van de A.R.S.S. in 1962. Iedere serie lezingen is thans in een afzonderlijk boekje, n.l.

DR. C. SEERVELD
"A Christian Critique Of Art"

DR. R. KOOISTRA
"A Christian Approach To Sociology"

IR. H. VAN RIESSEN
"The University And Its Basis"

PRIJS PER DEELTJE $ 1.00

Verkrijgbaar bij Uw boekhandelaar, of bij

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Christian Perspectives Series
UIT VOORRAAD LEVERBAAR BIJ
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive REXDALE, ONT. Phone 741-6563

TE KOOP:

EEN PRIMA ZAAK

in Hollandse groceries en textile.

In grote stad in Ontario. Deze zaak is beslist een goede broodwinning voor een flinke familie. Flink downpayment gevraagd. Boeken ter inzage. Schrijf aan no. 1643, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

GOALS *and* ASSISTS

by Rev. J. Geuzebroek

Soon it will start again. Then every week the newspapers list the team and personal standings in the National Hockey League Competiton.

The most important names, the ones for which we look first, are those of the two champions. The first has scored the most goals; the second has made the most "assists".

The player who scored did the biggest job. Each time he makes a goal, he is credited with one point. Sometimes this is the only point given, if he has made the goal "unassisted". More frequently, however, another point is given to one or two players who assisted. Perhaps they did little more than accidently change the direction of the puck. Yet even for this a point is earned.

The fairness of this system of giving points has been debated. The man who scored certainly did a far bigger job than the one who merely assisted. Often through a scramble of players, legs and sticks he has driven the puck "home", behind the goalie and into the net. Yet this is only one way of looking at the problem involved in keeping score. There are those who remind us that players are often just as keen in passing an "assist" as the champion is in shooting the puck into the net. From this point of view such players are real "assistants" who deserve credit for what they do.

Underlying this system of granting points to both scorers and assistants lies a basic rule of life — that we need each other. It is impossible to live completely on "our own". Psychiatrists warn us that it is dangerous venture to cut ourselves loose from others. We need "the other". Real life, to use a modern word, is "togetherness" for myself and others, others and myself.

To the reader it may seem surprising that the Bible expresses this truth repeatedly. It is the great law which Christ has given: to love others as ourselves. This requires that we give others a place in our heart; that we serve them, and they serve us; that we help them and allow them to help us. It demands that we strive willingly for real togetherness.

Especially young people need each other.

In the years of adolescence, the time in which we grow up from childhood to maturity, many young folk cannot be helped by older people. While the older generation cannot at such times touch the hearts of the younger, I have seen many young people help others by their words and deeds. That's why I would like to urge our young people to take their place in God's team. This we should do, not only when we see opportunities to score a "goal" but also when we can make "assists".

Take another look at those standings now. The good players never score their goals alone. Nor are they interested only in making "assists". Good players aim at doing both: scoring and assisting.

It doesn't matter much what is your strong point. As a member of the team you should attain one great goal: to live to the glory of God.

A young girl, unchurched for several years, once told me she wanted to make confession of faith. I asked her why she was interesting in doing this. She responded, "Because I discovered that you can never be a Christian on our own."

That's it!

Will the team, God's team, play the game of life well? Others need you, and you need others. My prayer is that you make many "goals" and many "assists".

A DECEITFUL ENEMY

by Ineke Parlevliet

The man sat helplessly in a chair when I entered the room. In one of his trembling hands he held a bottle of beer, which he hastily put down when he saw me. He made no attempt to get up. "There they are," he said with a thick voice. "Take them with you, I can't look after them any longer." With a vague gesture of his hand, he pointed to three small children. The baby in a wet diaper was lying on the floor, crying. The other two had managed to climb on the counter and were sneaking cookies out of the cupboard. The house was in terrible shape: The floor was covered with remains of food, clothes, toys, magazines and everything else the children could have laid their hands on. And among all these were the many beer bottles, all, without exception, empty.

The man looked at me with bloodshot eyes. Then he staggered out of his chair and went to the door: "I must go now", he said. "You will find the children's clothes upstairs. It's all my wife's fault. She left me and I don't even know where she is." He cursed and as he left slammed the door behind him. Three small disturbed children had come into the care of the Chldren's Aid Society because their father was an alcoholc and their mother had deserted them. The night before, terrified, and severely bruised, she had left her home and children. Her husband in his foul drinking mood had beaten her and threatened to kill her.

Because of alcohol, a former respected and intelligent man had degraded himself to a level, which is lower than that of animals.

Because of alcohol a happy marriage was broken up and seemingly beyond repair.

Because of alcohol three small children lost the happiness and security of their parental home.

Because of alcohol a job was lost, severe financial difficulties were created and a court-sentence was waiting . . .

And yet this man is only one of the 5,000,000 alcoholics on this continent. None of these 5,000,000 alcoholics began to drink with the deliberate intention of becoming an alcoholic. But nevertheless they are responsible that alcoholism in our days has become one of the four major health problems in Canada.

It is impossible to predict who will and who will not fall prey to alcoholic addiction. There is no such thing as a definite alcoholic type. Alcoholism is not restricted to only one group of our society, but it is found in every layer of the community.

There are the poor and the wealthy, the educated and the uneducated, the social and the solitary drinkers.

In general, any one can become an alcoholic by taking his first drink. That's why alcohol is so threacherous and hazardous.

Why do people desire alcohol?

There are several reasons why people want to drink. Some people like the taste of alcoholic beverages. Others drink to be "sociable". "Everybody drinks", it is a normal pattern in our society. It is "smart" to drink and impolite to refuse a glass. It takes more courage to refuse a drink and to be ridiculed about it, than to accept one. No one wants to be an outcast. Everyone likes to be "a good sport", "a jolly fellow" or "a swell girl". It is especially to young people, a kind of adventure. "Just try it once, let's see what it tastes like and what it does for you".

But quite easily this "trying out" gradually developes into a habit. Although the first few glasses may have been more repulsive than tasteful to many a youth, pretty soon the drinking will become a gastronomic pleasure.

But there is another important reason why people want to drink.

Alcohol changes the whole personality and it is well known that with the help of only one or two glasses the shy become courageous and laugh and speak freely; the reserved become spotlight heroes; and the wallflowers blossom into a centerpiece.

Alcohol in small quantities acts as a sedative or an anesthetic. It gives — but only for a short period — bodily and mental comfort and as human experience is seldom free from some form of discomfort, tension and unhappiness, the desire for alcohol will increase steadily and rapidly.

It is said that there is hardly a man or woman without some kind of inferiority complex, but with the same right we may say that a person, who is being caught in the act of drinking, is rapidly gaining a sense of self-importance and self-confidence.

Once a woman confided in me that she drank to create a feeling of braveness and carefreeness. Her husband always looked down on her, ridiculed her in the presence of others and called her "stupid" and "senseless". It goes without saying that her husband was an alcoholic himself. The woman had become so self-concious that she took refuge to the wine bottle to overcome this feeling and to "out-do" her husband and friends.

In this way alcohol can be an escape from reality for many people. Financial worries, marital difficulties, unemployment or unpleasant home- or work situations in general seem to become less real and disturbing when a few drinks are taken. The tension disappears and a comfortable relaxation takes its place.

At any time, intoxicating beverages have been the easiest and cheapest means to escape from reality into an unrealistic dream-world of fancies.

Alcohol gives the drinker a sense of power and self-assurance, which is in no way in congruity with reality. 45% of the highway accidents in Ontario are directly caused by drivers who have been drinking. After a couple of drinks they feel "on the top of the world", they believe their judgment is better and their perceptions are keener, but they are actually loosing control of themselves and their cars. Their sense of great power appears a fatal illusion when their cars crash.

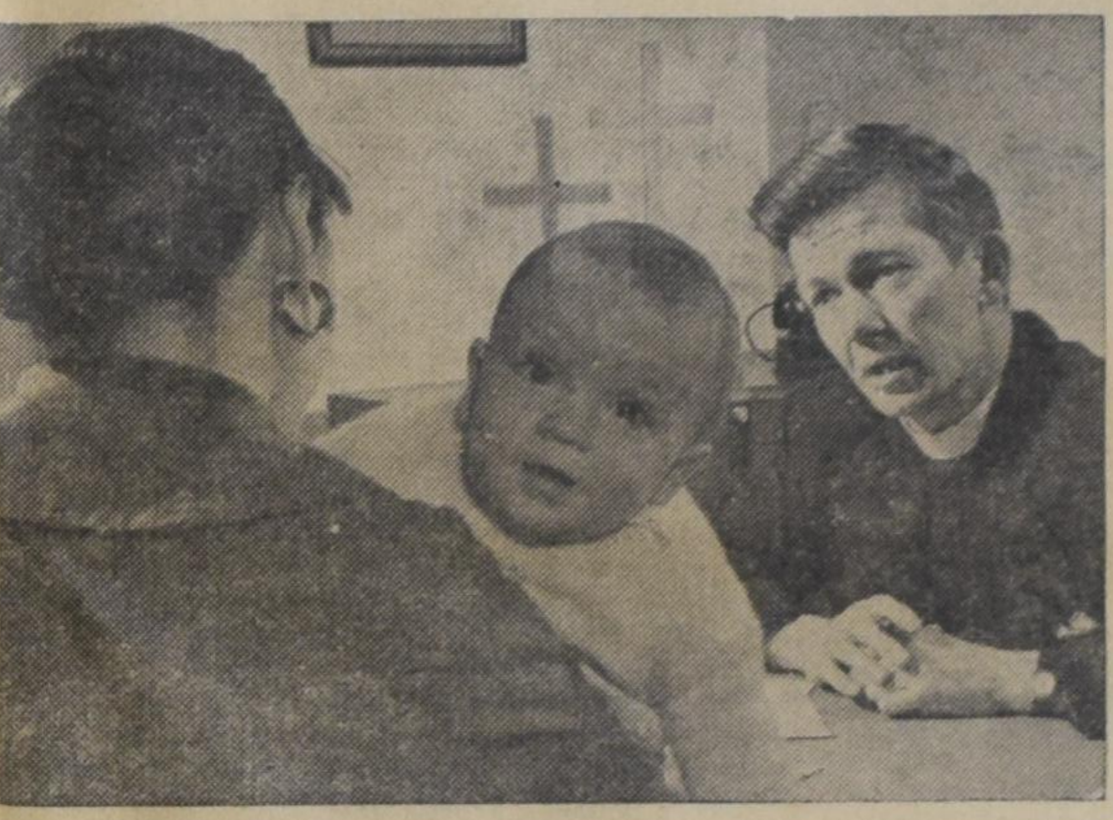

The alcoholic's family suffers heavily. Often the wife hesitates to seek help. Since the "typical" alcoholic is in the production years between 35 and 54, above average in intelligence and education, married with 2 - 3 children, he is a potentially valuable citizen.

Why don't people stop drinking?

When it has become a habit to drink, it is very hard to break away from it. Before one realizes it he has become a slave of his drinking habit and has to depend on liquor. He just can't do without it anymore. He may struggle to quit his drinking, but he is soon discouraged and stops fighting. He finally does not care anymore. He has given up completely to stay away from the bottle, although in his few sober moods he realizes quite well that he is digging his own grave and destroying his family- and social life. He feels guilty, ashamed and frustrated. He knows he is a failure, an outcast . . . He can't face the misery, he has created. He can't stand his angry and nagging wife any longer, he does not want to see the fear and accusation in his children's eyes. He has to do something . . . But he only knows one way to fight back: by taking another drink and another one . . . By escaping the threatening world around him, his life has become a vicious circle of hangovers and drunkenness.

What does drinking do to the body and brains?

A popular psychologist, Angelo Patri, once wrote to young people: "After you have been drinking, the expression in your eyes and your face, the movements of your body are governed, not only by your own fine mind or high intelligence, but by something that is really lower than the animals."

Alcohol affects the higher brain centres, which control the voluntary behaviour and emotions. The result is that by continuous drinking the whole personality changes. Alcohol depresses or suspends the functioning of the nervous system. It attacks the highest abilities, the parts of the brain that have to do with judgment, reason and behaviour.

The first changes are vivid, but short of duration. When an intoxicated man sobers up, he feels miserable. His head aches, his fingers tremble and dark circles halo his eyes. He is quite a contrast to the man he was the previous night and who felt so great and grand.

Gradually the habitual drinker becomes less and less selfcontrolled; his inferiority feelings become worse, his judgment has nothing to do with reality anymore. The drinker becomes moody and nervous, and easily expresses extreme forms of behaviour.

The chronic alcoholic is a maladjusted, unstable, a confused man, unable to cope with the problems and difficulties of daily life, and unable to straighten out his inner conflicts and anxieties. And finally his whole life has fallen into pieces.

Physically his body is deteriorated; he developes a delirium tremens, looses weight, control and senses. He has become unfit to work and care for himself — let alone for others.

Mentally he is a sick man, socially a failure and the cause of much disturbance and unhappiness. One step further makes him a criminal or a sex-offender. His anti-social behaviour may put him behind bars, but that does not do him, or society, any good. The man is sick and there is only one place where he belongs: In the mental hospital. A jailterm never will help him, a mental institution may . . . if it's not too late.

Can alcoholism be cured?

The answer can be short: No. Once an alcoholic, always an alcoholic. The only way to overcome alcoholism is to stay away from intoxicating beverages completely. An alcoholic is unable to learn "to drink moderately", because as long as he lives alcohol will have more power over him than he has over alcohol. That's why alcoholism is a disease.

Yet an alcoholic can be helped, if he is willing to give up drinking for the rest of his life. The difficulty is, however, that many alcoholics have to go a long way before they will admit that they are in the power of alcohol and feel surrendered. "I am not an alcoholic", they will say. "I can quit drinking any time." But nevertheless they don't, because they cannot. Of course there will always be many people who can take a drink without ever becoming alcoholics. But, and that is the danger, nobody knows in advance how his reaction to alcohol will be. The one may become an alcoholic by taking his very first drink, the other will gradually become a slave of alcohol and the third one will never be on at all. It cannot be predicted. But as soon as alcohol is going to interfere with someone's personal, family or social life, such a man or women can be classified as an alcoholic. They all need help and a great majority of them will be able to receive it . . . if willing. No help can be forced upon them. The alcoholic himself has to make his own decision whether or not he really desires á cure. In a way it seems harder to help these people to make a good decision than assisting them to overcome their drinking problem.

If the alcoholic is willing and ready to receive help, there are several ways open to him to obtain it. A severe alcoholic may need hospitalization in a mental institution for psychiatric treatment. But there are also clinics in most of the larger cities, which deal especially with this kind of disease.

A great help to thousands of alcoholics, is the Alcoholics Anonymous, the so-called A. and A. groups.

They describe themselves as "a fellowship of men and women, who share their experience, strength and hope with each other that they may solve their common problem and help others to recover from alcohol." There are more than 250,000 A. and A. members in 7500 local groups throughout more than 70 countries.

They have set up a program with the "Twelve suggested steps". These "steps" are based on a spiritual approach to their own drinking problem. They admit that "only a Power greater than themselves can restore them to sanity". This Power is called "God, as we understand Him", thus leaving room for all the different religious convictions of its members. Their aim is, not to drink for 48 hours. They believe they can achieve this goal by prayer and meditation. If they have been successful to stay sober that long, they thank God for His help and pray for His strength for the next day's struggle. Sometimes they fail and start all over again. The road to sobriety is long and difficult. It has to be taken step by step, but it is well worth while. Sobriety will restore their health, rebuild a broken home, reestablish a happy marriage or social life, and another factor of major importance, the alcoholic's may regain his faith in the redemption of Christ and learn to be grateful for His consoling and restoring grace.

What can we as Christians do to help these people and fight alcoholism?

Since alcoholism is spreading rapidly and has become, succeeding cancer, heart disease and mental illness, our major health problem, it is our concern to deal with this problem, and I feel here lies a special task for the church and its members.

Today's trend considers alcoholism a disease and nothing else but that. Yet my personal conviction is that, nevertheless, there is a great difference with other illnesses: The disease of alcoholism is caused by the drinker himself, which cannot be said of other diseases. Therefore the alcoholic is not only a sick man, but also a sinful man. If this man had never taken a drink or if he at the first signs of his disease would have requested help and would have prayed to God for His strength, he would never have become a sick man.

Yet this is for us, who are sinners in so many regards, no reason to look down on these unhappy and indeed sick people. On the contrary, they have a right to be treated as human beings, no matter what condition they appear in, for they are created in the Divine image of God and are potentially also his children. They need our help and we have to give it with understanding, sincere interest and love. We should not consider them as outcasts, but visit them more often, talk to them, help them and show them the Christian way of life. It is not enough to take their drinks away. The drinking habit must be replaced by things which makes life worth living; the love to God, a happy family life, pleasure in work and hobbies, the beauty in nature and art, and so many other things. But the very best help is not only to tell them about these things, but above all to show it to them in our own way of living.

Contrary to popular belief, most alcoholics are not the Skid-Road variety of derelict. The skilled and semi-skilled labourer, the white-collar worker, the professional man, the executive, comprise over 60% of the alcoholics.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF SEPTEMBER PROBLEMS

No. 76
Author: W. G. Plaut
Black: 5 pieces

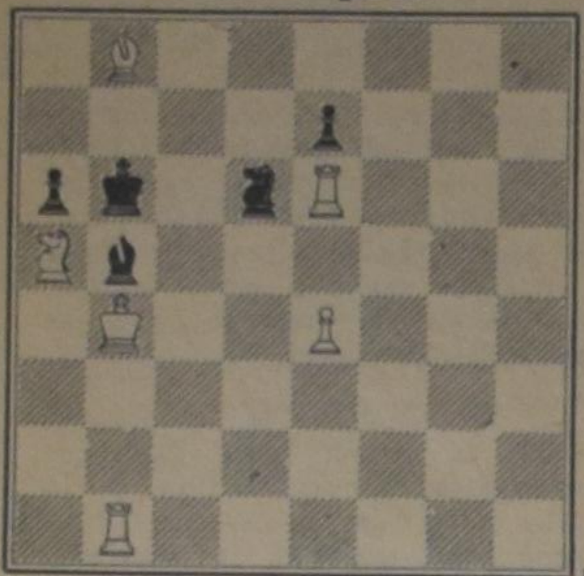

White: 6 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

No. 77
Author: Dr. L. N. DeJong
Black: 4 pieces

White: 4 pieces

White to play and mate in four moves. (3 points)

NOTES

1. This time we learn that even with the help of little material excellent results can be reached.
2. No. 76 seems to be very simple.... Correct description of the (more than one?) variations is asked for.
3. No. 77 is an artificial one. The author wanted by all means to make a symmetric problem. Well, here you have one! Only the key-move should be indicated.
4. The deadline for the September problems is the 20th of October. The solutions should be sent to the editor personally.

It pays to stay in school

(Can. Scene) — Experience has proven that the more education a person has, the easier it is to secure, hold and advance a job. It has also been proven that people with little education find it difficult to get employment and that they make up the group of people who are most often unemployed.

At any given time, approximately 60 to 65 per cent, or six to seven out of ten persons registered and seeking employment through the National Employment Service, have grade 8 or less education. Too many students drop out of school at age 16 or somewhere between grade 8 and 13. What future will they have? Research records show that only 30 per cent of the jobs in the Canadian economy are in the unskilled or semi-skilled categories and the number grows smaller every year. This means that two-thirds of the total applicants for these unskilled or semi-skilled jobs are competing for one-third of the total jobs being offered.

Today's trend to automation has imposed new demands on workers. The call is for higher qualities of leadership and direction. These special skills can be acquired only through appropriate training and courses provided for training for this purpose are more readily assimilated by those who have a good academic background.

There are some opportunities open to people with little education and it may work out temporarily. But the question is: Is it the type of work you want to be doing for the rest of your working life? Will you advance in your job?

From an employer's point of view, he would consider it poor business practice to choose you when he could hire someone who is more qualified than yourself. He does not hire applicants to fill dead-end jobs, but with the thought in mind of how and where an applicant can fit into his firm's growth. Don't let the promise of immediate returns lure you out of school; it will cost you thousands of dollars of earning potential over your working lifetime.

You may be leaving school with the idea that you will come back later to complete your education. But it's not easy to finish your education through correspondence courses or at night school. And again, the records prove that few succeed.

Thousands of Canadian employers have gone on record as saying that IT PAYS TO GRADUATE REGARDLESS OF THE TYPE OF WORK YOU PLAN TO DO WHEN YOU LEAVE SCHOOL. They can't all be wrong.

Roots out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(3)

The man threw down his bundle and was instantly beside her, his big hands, with their long boyish wrists under too short coat sleeves, on her shoulders.

"What is it, Rose?" he demanded, "are you sick?"

Jansie, who had been staring at the scene with hard eyes, now spoke for the first time. "If you ask me," she said clearly, "They'd better be getting on their way before—"

Annie looked shocked. "But where'd they go, Jansie?" she asked, her big face soft with pity. "The poor thing's sick, ain't you, honey?"

The woman nodded, her eyes creature-like and dumb. The boy stared from his wife to the fat woman, and his throat worked childishly. "There isn't any place to go," he told them with a desperate simplicity. "We haven't any money."

Annie turned her bulk almost briskly toward the door of the bedroom beyond the kitchen. "Jansie," she commanded, "Turn back the covers of my bed, and Joey, you put a kettle of water on to heat." Then, turning to R. P., she scolded him in an indulgent tone, "Now, Mr. Sanders, you get a move on and help the lady to our bed. Then you go for the doctor. And you," she nodded to the young man, who had made a gesture of interruption, "You son, had better have something to eat. You look like you need it."

R. P. looked at the visitors, and his eyes were doubtful. But at this moment, another pain struck the woman. Seeing it, he moved beside her toward the bedroom door without further discussion.

In the bedroom, Jansie was jerking the covers of the bed into a careless disorder. Annie helped the woman, clucking softly as she uncurled the clutching fingers from the folds of the cape. "My, my," she said softly, "Your poor little hands is all swollen! Look at that," and she held up the hand to show Jansie the great, unhealthy roll of flesh that clutched the wedding band on the woman's finger with a deep constriction. "That ain't right," she said in a worried voice.

The woman struggled out of the absorption of a submerging pain, and laughed, not pleasantly, "We've walked all the way from Fort Worth," she told Annie.

Annie stared at her. "But why, in your condition, did you walk so far?"

The man answered her from the doorway of the bedroom, where he had been standing. "We had to walk," he told Annie in a sick voice. "The carnival we was with went broke at Fort Worth, and I was trying to get her back to a cousin of hers. She wanted it."

The woman shivered suddenly. "I was afraid," she said simply. "I wanted to go somewhere else."

Annie knelt and worked the worn, sodden shoes off icy feet. "Well, honey," she said slowly, "you shouldn't of tried it."

The woman looked about her without answering. Joe was lounging in the doorway, intrigued with the excitement but with a too-knowing look on his freckled face. Willie sat hunched in a corner, where he had esconced himself with the remains of his supper pone. Jansie, her thin face set with disapproval of the whole proceedings, shuffled about the room, grudgingly setting it to rights.

A flare of anger blew across the eyes of the woman. "Hadn't them kids better get out of here, Jim?" she demanded, nodding toward the boys.

Surprised, Annie gestured vaguely in the direction of the kitchen. "You boys better run along," she said mildly. "This ain't no place for any of you to be. You get the man some supper, Joey."

Reluctantly, Willie drifted through the doorway, baffled at being cheated of so interesting an event, while Joe, scorning to show disappointment, shrugged, and glanced at the visitor, stomped out, his hands in his pocket.

The man followed the boys, his eyes frightened and tired, while Jansie sat down in a chair, her face impassive, waiting to be needed.

Pleased to be relieved of the curious regard of the boys, the woman dropped back against the cotton pillow on the bed, and looked about her. The room was chill with the draughty gusts of the blizzard, and not even the tolerant glow of the lamp could hide the fact that it was none too clean. But it was shelter, and that was a great good. Then, there were the fat woman's fumbling kind ministrations, a much needed supper for Jim, and there was a doctor coming. At least, the old man had gone for one. But as she considered the house about her, she found herself doubting the possibilities of his coming. No self-respecting physician would come out on a night like this to such a house.

"We're the Sanders family, dearie," Annie was speaking in a graciously elegant tone that she felt was suited to the unusual occasion, "And we're glad you folks come to us, Mrs.—" she paused on a note of inquiry.

The woman pushed back the damp strands of her hair and bit her lip, trying desperately to smile. "Mrs. Young," she said slowly. "Jim'll tell you all about—" Then, as the thing that was happening to her struck with all the force of its accumulated power, she writhed in threatened convulsion.

Even Jansie's cool dark eyes grew frightened, as Annie screamed for the husband and clutched the suffering woman. She shuffled about, trying to execute Annie's frantic commands, half stumbling over the man's booted feet as he knelt beside his wife.

(To be continued.)

THE MONTHLY BULLETIN OF THE ARSS

REPORT OF THE MEETING OF TRUSTEES

Weston, Ontario — August, 1963

It has become a custom for the Board of Trustees of the ARSS to meet in the Toronto area on the day before the Unionville Study Conference begins. Elsewhere in this paper you may read of the events at Unionville. Here I would like to report on some of the items of business done by the Board. In this way the entire constituency of the ARSS can be brought up to date.

The Board was informed of the tragic death of our recently elected Board member, Mr. Andrew J. Wieringa and his wife who were fatally injured in an automobile accident a few weeks ago. Feeling deeply grieved by the loss, the Board decided to publish a resolution of sympathy in Calvinist-Contact and to ask the Secretary to write a letter of sympathy to the grieving mother.

The Board invited Dr. F. H. Von Meyenfeldt, Prof. S. U. Zuidema and the Rev. A. De Graaf of New Zealand to attend the session of the Board and in response these three honoured speakers and guests attended portions of the meeting.

It was decided to begin early with plans for the study conferences in the future. Although the conferences are still a full year away, a committee was appointed to present proposals for lectures to the next meeting of the Board in November.

It was decided to hold the 1964 annual meeting of members in the month of Frebruary in order to make it coincide with the meeting of the Board. The advancing of the date will enable the Secretary to submit up to date data in the annual corporation returns which must provide information as of the end of March of each year.

A committee was appointed to consider a possible study conference for teachers next summer. This matter will be considered more fully at the next meeting when the committee reports. If such a conference would materialize, it would mean another step forward in pressing Christ's claims upon the field of education and learning. It is possible therefore that next year, in addition to the study conferences, an additional one designed especially for teachers, perhaps of a somewhat longer duration, will be held. We pray God that He will make the ARSS a greater blessing with each passing year.

Before adjourning the meeting, the Chairman, Dr. Kooistra expressed words of deep appreciation to the Rev. Alvin H. Venema who will be leaving soon for Richmond, B.C. and therefore has resigned from the Executive Committee. He will continue to represent the Board in his new home in the West.

With the eager spirit of Unionville and Banff pervading the atmosphere, and the many signs that there would be three very good conferences, together with the indications of increased activities by the ARSS on a number of fronts, the Trustees left the meeting late in the evening and returned to their homes. The Rev. A. De Graaf voiced the closing prayer of thanksgiving.

The Secretary.

AN ARSS LIBRARY

In a movement such as ours, one that hopes in the not too distanct future to establish an Institute for Reformed Scientific Studies and later a Christian University, there are so many, many things to consider, one just cannot keep up with them all. Conferences, lectures, study material, student groups, promotion, increased membership, concrete plans for the future, et cetera. A pressing question is: where shall we begin? It is encouraging amid the flurry of activities and budding plans for the future that from unexpected and unsolicited quarters suggestions are given about one or other aspect of the ARSS movement which up to now has not received much attention. I refer to an ARSS library.

Some months ago the secretary of one of our chapters brought up the possibility of trying to begin now with assembling some standard reference works which could later be incorporated into a library for our coming Institute. It sounded like a very worthwhile idea. At about the same time a student brought up the same subject.

What can be done to collect money now for the purchasing of books later? Walter Neutel, studying at Waterloo University, has a suggestion. Let us listen to him as he tells the story. The following is taken from the April issue of the Kitchener League Society News.

"Virtually all universities in Canada were started as church institutions, at present only four remained Protestant owned. Two of these (Baptist and United) are in the Maritimes. The other two are Bishop's University (Anglican: Lennoxville, Quebec) and Waterloo Lutheran University (Ontario), both offer an education of good quality, and their faculties include dedicated Christian scholars, yet something is lacking. There is no complete unity of purpose among all of the faculty members, and for most of them, the interpretation of the purpose of a Christian life and a Christian education is not the same as ours. Therefore, some leaders in the Reformed community of Canada have decided to establish, with the Lord's help, a university which will not simply turn Christians into scholars, but into **Christian scholars.**

The educational creed of the ARSS states that the whole of life is religion, and that if at any time we are not worshipping the true God, we are worshipping an idol. The university to be established will have this uppermost in mind, to produce scholars, who as such dedicate their whole life to God's service. Christian grade schools are expensive, Christian High Schools even more so, but a Christian University will be the most expensive. A University needs not only classrooms and laboratoria, one of its most important parts is the library. A reasonably efficient library should contain at least 50,000 volumes, many of which cost $ 10 or more. The intention for this Christian University is to establish it in or near Toronto, so that the 2,000,000 volumes in the University of Toronto and Toronto Public Library will be available; however, thousands of standard works are essential if a university is to be established. (Some of the biggest American Universities add 100,000 to 150,000 volumes to the collection annually).

Not only does the library need books, but periodicals (magazines) are also very important. Even for a small university probably about 100 are absolutely necessary (e.g. Calvin College gets nearly 900, and Harvard University 24,000 different periodicals). Not only current copies, but also back issues must be kept. Just ordering the periodicals when the university is established is not enough, the continent will have to be scoured to find back issues. Some of these are reprinted or are available on microfilm, but both methods are expensive. The cheapest way is to find a library which has duplicates and buy them, but they are often hard to find. Thus the best thing to do to start a nucleus for a library as soon as possible, and to subscribe to important periodicals.

It is always hard to start from scratch, though much can be done with money. If, however, as is the case with the ARSS, you have little money, you can do little. To establish a Christian University, the support of many people, including you, is needed. One way in which you can help is to become an associate member of the ARSS, only $ 10 per year for individuals, or $ 25 for societies. Perhaps you or your Y.P.S., Y.M.S. or Y.W.S. would like to join. $ 25 per year is not much for a society (2¢ a week for a society of 25) Another way you or your society can help is to pay a subscription to a periodical (the cost varies from $ 4 to $ 10). The fact that you or your society are donating this to the ARSS would likely be acknowledged by a gift plate inside the cover so that students could see who donated it and be thankful to you.

It is only a suggestion, but you all know that many hands ease the task and I hope that some of you, individually and as a society will seriously consider it and participate. There is no time like the present for action, and your support is urgently needed. If we are to establish a Christian University this should obviously mean that this **must** be a **good** University, which means that a good library is an absolute essential; but will also cost money. Will you share in this task with you fellow Calvinist and Young Calvinists?

Walter Neutel.

THE HEART OF UNIONVILLE

During the afternoon of the first day it became apparent that before nightfall ten more beds would be needed. And they were there too, as from an invisible hand. All unnoticed. This is organization! Hardly allowing itself to be seen or felt. But if it were not there, in trusted hands, disorder would surely soon take over and the conference would fizzle. The number of applicants for the next conference would then decline appreciably. But this does not happen, so - - -.

There are many students, from everywhere; preachers and teachers also. People from all walks of life want to come to Unionville.

When Dr. Seerveld tackles a difficult subject (literary man language artist that he is) uses words hard for many a conferee to understand, this does not really matter. For what the listeners cannot understand, they skip, and what they understand they take along.

That which holds everyone, including the speaker, in its grip is that unspeakable, indefinable something which lives in the Psalms and in the Saints of the Bible, that which is the salt of the earth and the light of the world: The fear of the Lord giving answer to the revelation of God in Christ, a revelation that is not bound. It is a fear of God that knows no limitations, for it is for the whole of life, society and the world; for everyone personally both for his life's path and for his intercourse with himself.

The main thing in Unionville is that "being gripped" which passes understanding, that everything there stems from this "being gripped" which redeems from all smallness in our human and worldly relations, for God's grip and those whom He has grasped are translated out of all narrowness into the infinite greatness of God. Certainly out of the narrowness of a materialistic spirit which itself is deadening to the spirit, snuffs out love and locks one in the prison of loneliness.

This year again there were all kinds of people in Unionville, all kinds of things happen here and anyone who would like to could make a strange concoction out of them all, a confusing swarming together of one thing and another. But why speak of this nonsense? For everything there is orderly and there is a pattern in the choice of subjects and speakers, of the conference leader and of the daily roster, because everything is meant to be consciously centered around Christ and the scientific enterprise; Christ and science that is of Him and for Him; Christ and His science. Theology belongs to it; also the science of literature; His science according to Matthew 28:19.

Christ is important. So is science. And the union of Christ and science is no less important. In our day science has acquired a position of power. Thousands and even millions bow the knee before the results of "the scientific enterprise" and at best they are willing to listen to the Christ of science. What does Science think of Christ? That, science will decide in a jiffy, i.e., who and what Christ is and can be and with its infallible authority decide who and what Christ **cannot** be. The end of this disastrous way is always the same: He cannot be the one that He is and cannot be what he came to be: Saviour of the world, Bishop of our souls, Jesus the Lord.

Unionville recognizes the "Christ of science" only when it has first explicitly seen and confessed that the scientific enterprise belongs to Christ and is under His dominion, in His service, by His grace, within His grasp, His Lordship. And if Unionville does not continue to confess just this, disasters will come on a large and on a small scale. Then will come the tragedy of 'scientific communism' which proves itself by itself, and at the same time believes in itself and in spite of these false certainties cannot get by without scientific brainwashing. The tragedy of all scientific humanism which casts man back upon himself or gives him over to tyrannical and anonymous rulers of society, who speak of freedom by which they mean only their unlimited power freedom.

Unionvile wants to be unique, konws that it is unique and must stay that way. It is that way this year. When Dr. Schrotenboer lectures about the very nature of religion, then this uniqueness is the starting point. It is there when Dr. Von Meyenfeldt sets his guard against moralizations of men and tries to make us understand that the biblical calling to love one's neighbour is entirely different from the moral concern of general modern humanism because as God's commandment it is of, through and unto God. This uniqueness manifests itself when Dr. Runner gives a survey of the history of Western contemporary ideas and points out the red line that runs through an apostate human way of thinking. It is there also when Dr. Seerveld seeks to open up the way to a Christian critique of literature.

Conscious of its own human weakness, shortcoming and sin, and in close union of prayer and obedience, Unionville is unique in that it tries to show in a small way how rich, how redeeming, how full of perspective this one unique thing is: Christ and His science.

Certainly at such a conference everything depends on God's blessing.

Dr. S. U. Zuidema.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Port Alberni, B.C., F. Guillaume te Toronto (Rehoboth), Ont.

te Chilliwack en Agassiz, B.C., Rev. H. J. Kwantes van Ingersoll, Ont.

te Fruitland, Ont., B. Boelens te Saskatoon, Sask.

te Granum, Alta., Rev. O. Holtrop van Parchment, Mich.

Bedankt

voor Sarnia II, Ont., Dr. R. Kooistra te Trenton, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont., J. J. Rebel van Haarlem, Ned.

voor London en Mitchell, Ont., T. Harder van Kornhorn, Ned.

NETH. REF. CONGREGATION

Bedankt

voor Lethbridge, Alta., C. Hegeman van Sioux Center, Iowa.

DAILY VACATION BIBLE SCHOOL IN ALBERNI, B.C.

Zoals op vele plaatsen in ons land heeft ook Alberni, B.C. zijn Daily Vacation Bible School gehad. Het was daar de vijfde, waar dit jaar 130 kinderen aanwezig waren. Van die 130 waren er ongeveer 100 uit de omgeving, die nimmer of zelden naar een kerk gingen.

Een speciaal en zeer gewaardeerd aandeel in de DVBS van de Alberni Valley hebben Mr. en Mrs. Wolfers van Grand Rapids, Mich., gehad, die dit jaar de leiding hadden. De DVBS werd gehouden in de Church Hall van de Alberni Chr. Ref. Church en het thema was: "We meet Jesus".

SCHOOLNIEUWS

BARRIE, ONT. OPENT NIEUW SCHOOLGEBOUW

In aanwezigheid van de burgemeester, Mr. Les Cooke, werd op 29 augustus j.l. het nieuwe schoolgebouw van de Christian School Society te Barrie, Ont., in gebruik genomen. Het schoolgebouw bevat drie lokalen, doch binnen twee jaar hoopt men een vierde lokaal te kunnen toevoegen. Het plan bestaat om binnen 10 jaar het gebouw uit te breiden tot acht leslokalen.

Burgemeester Cooke, die de plechtigheid van het doorknippen van het lint verrichtte, zei dat in een wereld van onzekerheid de voorziening van gezonde Christelijke opvoeding een grote aanwinst was. Rev. A. H. Venema, voorzitter van de Ont. Alliance of Christian Schools, zette uiteen, dat de Christian School er niet is om de public school te veroordelen, doch om kinderen onderwijs te geven waarin God centraal is en dat hen doet zien de aanwezigheid van God in alle dingen.

Mededeling voor de

Ladies' Societies

van Central Ontario District

18 SEPTEMBER hopen wij onze

Toogdag

te houden in de Chr. Ref. Church te

Brampton, Ont.

Aanvang 's middags 2 uur.

Sprekers voor deze dag: Rev. H. DE MOOR van Clarkson en Doctor VAN LEEUWEN van Toronto.

KOMT ALLEN!

Verzwakte Zenuwen,

moe, down, onrustig, angstig, kouwelijk, vervelend, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? De successen met onze onschad. geneeskruiden zijn frappant. Ook voor alle andere slep. ziekten de allerbeste giftvrije bekende Flora-kruiden. Ziet onze attesten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

PROF. PRAAMSMA VRAAGT ONTSLAG AAN

Prof. Dr. L. Praamsma, hoogleraar in de kerkgeschiedenis aan Calvin Theological Seminary te Grand Rapids, Mich., heeft zijn ontslag als zodanig aangeboden. Naar verluidt zouden medische redenen een rol hebben gespeeld bij deze ontslag-aanvrage, die voor Calvin Theological Seminary een wat plotselinge vacature betekent. Prof. Praamsma zal het komende academisch jaar geen colleges meer geven.

Een deel van de taak van professor Praamsma — onderricht in de kerkgeschiedenis — zal tijdelijk worden verricht door de heer Henry Zwaanstra te Grand Rapids. De 27-jarige heer Zwaanstra is een zoon van een predikant in de Christian Reformed Church; hij hoopt zijn academische studie eerlang af te sluiten met een dissertatie over een onderwerp uit de kerkgeschiedenis. De heer Zwaanstra heeft gestudeerd aan Calvin Seminary te Grand Rapids, van welke onderwijsinstelling hij in 1961 een **Bachelors Degree in Divinity** ontving. Hij ontving een studiebeurs om aan de Vrije Universiteit te Amsterdam zijn academische vorming voort te zetten. Zijn belangstelling ging uit naar de kerkgeschiedenis en hij hoopt dan ook onder leiding van de hoogleraar in kerkgeschiedenis, prof. dr. Nauta, een proefschrift te schrijven.

De faculteit van Calvin Seminary zal aan het eind van het zojuist begonnen academisch jaar afscheid van twee hoogleraren moeten nemen: de professoren M. Monsma en R. Stob, die beiden wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd hun functies zullen neerleggen.

Prof. Carl Kromminga, die practische theologie doceert, heeft een jaar studieverlof ontvangen om aan de Vrije Universiteit te Amsterdam een proefschrift te voltooien over bepaalde communicatie-aspecten in het evangelisatiewerk. De synode besloot ter voorziening in deze tijdelijke vacature twee hulpdocenten te benoemen, elk voor een semester, t.w. dr. P. Y. de Jong, predikant van de Alger Christian Reformed Church te Grand Rapids, en dr. M. D. Hugen, predikant van de Eastern Ave. Christian Reformed Church, eveneens te Grand Rapids.

Dr. De Jong heeft evenwel van zijn kerkeraad geen toestemming kunnen verkrijgen om deze leeropdracht voor één semester te aanvaarden, daar hij nog zo kort aan de Alger Christian Reformed Church verbonden is. Dr. Hugen hoopt zijn leeropdracht te vervullen gedurende het tweede semester van het academisch jaar 1963-64.

Prof. dr. B. van Elderen, hoogleraar in de vakken van het Nieuwe Testament, hoopt in het voorjaar van 1964 naar Israel te vertrekken voor een verblijf van enige maanden. Evenals twee jaar geleden hoopt prof. Van Elderen deel te nemen aan oudheidkundige opgravingen.

Official Opening of the

TORONTO DISTRICT CHRISTIAN HIGHSCHOOL

on Tuesday night, September 17th, 1963 at 8 p.m.

in the Second Christian Reformed Church,

Albion Rd., Rexdale, Ont.

Everyone Welcome!

STUDY BOOKS for the Men/Women Societies and — Young People's Societies and — for the individual reader

Ask for information or visit us.

BIBLES, NOVELS and JUVENILE. CATECHISM BOOKS.

Printing and Duplicating for all occasions.

Importer of the PHILIPS Recordings.

The address is:

PRO REGE PUBL. CO.

and

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 GOLFDOWN DRIVE - REXDALE, ONT. - Tel. 741-6563

Grote Zendingskansen in Indonesie

door Paul Tameling

Nu de politieke betrekkingen tussen Nederland en Indonesië zijn hersteld zullen velen van U benieuwd zijn welke gevolgen dit heeft voor de zending in Indonesië. De gereformeerde kerken hebben dan ook niet lang getalmd, maar meteen Ds. B. Richters, directeur van het Zendingscentrum in Baarn, en Prof. Dr. H. Bergema, zendingshoogleraar aldaar, naar Indonesië uitgezonden voor een oriëntatiebezoek. Wij nemen enkele gedeelten over uit hun verslag dat wij lazen in het "Centraal Weekblad".

GODSDIENSTONDERWIJS OP DE SCHOLEN

Als voornaamste tendens in het beleid van de Indonesische kerken meende Ds. Richters te kunnen constateren dat men thans tracht de gemeenten zoveel mogelijk mobiel te maken, zodat het kerkelijke werk zo min mogelijk met betaalde krachten behoeft te worden verricht. Als een van de belangrijkste zaken die momenteel aan de orde zijn noemde hij de maatregel van de Indonesische regering, die (in het kader van het acht-jarenplan) inhoudt dat op alle scholen van hoog tot laag verplicht godsdienstonderwijs zal worden gegeven. Dit opent voor de evangelieverkondiging grote perspectieven, omdat men nu niet meer alleen via de christelijke scholen het evangelie behoeft te brengen. Professor Bergema voegde daar nog het een en ander aan toe over het universitaire onderwijs. Daaraan wordt momenteel alle aandacht besteed. Alleen al in Djakarta zijn tientallen universiteiten. Maar ook in de buitengewesten wordt aan de wetenschap zo groot mogelijke aandacht besteed. Zo heeft men onlangs nog in Makassar een leraarsacademie opgericht.

OFFERS GEVRAAGD

Een enorme moeilijkheid bij de verwezenlijking van de diverse grootse plannen vormt de economische situatie, zo vertelde Ds. Richters. En als voorbeeld voegde hij daaraan toe, dat hij had vernomen van een onderwijzer aan een christelijke school, die een salaris verdiende van 200 rupiah per maand, dat is de tegenwaarde van ongeveer vier kilogram rijst! . . .

Het behoeft nauwelijks betoog dat in dergelijke situaties wel van een noodtoestand kan worden gesproken. Gelukkig kan de zending evenwel bijspringen.

LECTUURACTIE

Ook op het gebied van de lectuuractie zijn er grote mogelijkheden, maar ook hier worstelt men met tal van moeilijkheden. De Indonesische drukkerijen zijn over het algemeen zeer overbelast. Ook is er een tekort aan papier. Bovendien is er een regeringsmaatregel afgekondigd volgens welke geen boeken in het buitenland mogen worden gedrukt. Met uitzondering evenwel van de Bijbel! Mede in het kader van de zojuist gevoerde lectuuractie "Brood voor het hart" zal worden gepoogd met medewerking van het Nederlands Bijbelgenootschap in Indonesië een eigen drukkerij voor de lectuuractie te stichten.

DOORBRAAK NAAR HET CHRISTENDOM

De groei van het christendom gaat steeds sneller. Op Soemba bij voorbeeld is er een toeneming per jaar van ongeveer 2000 christenen. Vooral in de niet-moslim gebieden (ook op Flores en Timor bij voorbeeld) kan worden gesproken van een enorme doorbraak naar het christendom.

Momenteel telt Java ongeveer 130.000 protestantse christenen. Natuurlijk kan men zeggen dat dit niet zoveel is op een inwonertal van vijftig miljoen, maar als men bedenkt dat deze 130.000 ongeveer de helft vormen van alle christenen uit-de-Islam in de hele wereld, begrijpt men dat rustig kan worden gesproken van een wonderbaarlijke ontwikkeling.

In totaal zijn er in Indonesië thans ongeveer vier miljoen protestantse christenen (op een totale bevolking van ongeveer honderd miljoen). Wanneer men in aanmerking neemt dat dit aantal vlak na de oorlog slechts twee miljoen bedroeg is het duidelijk dat de uitdrukking "een enorme doorbraak naar het christendom" bepaald niet overdreven kan worden geacht.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

•

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

SCHOOL KALENDER

opnieuw de eerste!

Als men enige twijfel mocht hebben of de winter wel aanstaande is, helpen de kalenders voor het nieuwe jaar u wel uit de droom.

De eerste kalender hebben wij dan ook weer ontvangen, en zoals wij dat nu haast gewend zijn, is het weer de Christian School Calendar die zich als eerste aandient.

Deze maandkalender is onder ons populair geworden. De reden daarvan kan zijn de keurige uitvoering van de kalender; het kan ook zijn het doel, dat met deze uitgave gesteund wordt. Waarschijnlijk is het beide.

Dit jaar brengt de kalender ons zeer interessante foto's uit verafgelegen landen. De Christian School Herald trekt zich blijkbaar van de Amerikaanse integratie niet veel aan: blank en bruin en zwart zijn broederlijk bijeengebracht. Men ziet foto's' uit Centraal Afrika, Japan, Indonesië, China, Nigeria, West Pakistan, Formosa, Rwanda en Ceylon.

De samenstellers hebben ons een dienst bewezen door zo duidelijk uit te brengen hoe wijdvertakt het christelijk onderwijs over de wereld verspreid is. Deze kalender zal wederom zeker zijn weg vinden in talloze huiskamers, in schoollokalen en in kantoren.

Uw plaatselijke schoolvereniging verkoopt de kalenders of anders kunt u hem bestellen bij The Christian School Herald, 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Study Materials for Societies and Clubs as well as for private use

The Coming of the Lord Jesus Christ in the History of the Old Testament

by Rev. F. Guilaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer. The coming of Christ is the dominating theme of all Old Testament stories. It is most rewarding to discover this theme while studying and discussing Old Testament history with the aid of these outlines.

16 Outlines — 52 Pages
Price per copy 75¢

Guidebook No. 4 for Ladies' Societies

by the Revs. L. Doezema, John C. Verbrugge, and A. Persenaire. Three outlines of Genesis 1 and 2, four outlines on "The Holy Spirit and Missions", and two outlines of the Epistle of James. Although these outlines have been written for Ladies' Societies, they are suitable for other societies or for personal use as well.

44 Pages — Price per copy 60¢

The Bible and the Life of the Christian

Edited by Prof. Dr. H. Evan Runner.

If the directions as described in the prefatory note are followed, this book will provide a most rewarding study.

Contents: HOLY SCRIPTURE, A LAMP UNTO OUR FEET — THE INSTITUTION OF THE OFFICE OF GOVERNMENT — THE NATIONAL STATE — THE KINGDOM OF GOD — THE CHURCH AND THE KINGDOM OF GOD — THE CONFESSING CHURCH — THE THEOCRACY IN ISRAEL — GOVERNMENT AND CHURCH — FREEDOM OF CONSCIENCE — THE GOVERNMENT AND THE LAW OF GOD — CULTURE — THE CHRISTIAN STATE — MARRIAGE — THE FAMILY — THE SCHOOL — HUMAN SOCIETY AND THE GOSPEL — ECONOMIC LIFE —INDUSTRIAL ORGANIZATION — CHRISTIAN ORGANIZATION.

147 Pages — Prive $1.75 per copy

ALL THESE THREE ENTIRELY IN THE ENGLISH LANGUAGE

• • • • • • • •

In het NEDERLANDS zijn de volgende leidraden verkrijgbaar:

SCHETSENBUNDEL No. 1:

Acht schetsen over de zendbrief van Petrus — Vijf schetsen over de zendbrief van Johannes — Een Kerstschets — Een Paasschets — Vijf schetsen over "The Teenager" (in het Engels) — Een schets over Levensontplooiing en zelfbeheersing — Een schets over christelijke etiquette — Een (Engelse) schets over de geschiedenis van de Christian Reformed Church.

70 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 2:

Zeven schetsen over het Evangelie van Johannes — Drie schetsen over de tweede zendbrief van Petrus — Een Kerstschets — Een Paasschets — Een schets over "Het Kleine Kind bij Moeder Thuis" — Een Engelse schets over "The Training of the Grade School Child" — Een schets over "Vader en Moeder en hun huwbare kinderen" — Een Engelse schets over "The Commonwealth" — Een Engelse schets over "Understanding our Government" — Een schets over "Onze talenten in dienst van de Here" — Een schets over "De Glorie Gods".

68 Pagina's — Prijs 75¢ per exemplaar

SCHETSENBUNDEL No. 3:

Vier schetsen over de Dordtse Leerregels — Drie schetsen over de Priesterlijke taak van de Kerk — Vijf schetsen over de zending — Vijf Engelse schetsen over Missions — Zeven Engelse schetsen over de Brieven aan de zeven gemeenten in Klein Azië.

92 Pagina's — Prijs $1.00 per exemplaar

• • • • • • • •

ORDER FROM

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.

Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Talking Business

by D. Van Leeuwen C.A.

GOVERNMENT FINANCIAL ASSISTANCE

At the Federal and Provincial level assistance is given to small and medium-sized Canadian businesses for which required financing is not available from other sources on reasonable terms and conditions. In Ontario the provincial government recently established the Ontario Development Agency, which is primarily interested in secondary industry, tourist and export trade. The federal government established the Industrial Development Bank by an act of Parliament in 1944. Following below is some information about these institutions.

INDUSTRIAL DEVELOPMENT BANK

This bank helps to establish, expand and modernize Canadian businesses, both large and small. Regional offices are located in all major cities across Canada. Applications are only considered if the following requirements are satisfied:

1. Business must be in Canada.
2. The business must prove that it cannot obtain money from the regular sources, such as private investors and chartered banks.
3. There must be a reasonable amount invested in the business by persons other than Industrial Development Bank.
4. The Bank must be satisfied that the earnings of the business will be sufficient to repay the loan over a certain length of time.
5. Security should be available, as a rule, in the form of a mortgage on equipment or real estate.

The people at the bank are aware of the fact that they are using the taxpayers' money and as a result are very cautious. They will only consider a proposal if they are fully satisfied that the project is sound, and the management is capable. A test of good management is ability to foresee the future. Therefore the bank wants every applicant to bring in Pro Forma Operating Statements and Pro Forma Balance Sheets for the period during which assistance is required. These statements are carefully examined. It is not sufficient that a business shows a profit, the cash flow must be such that payments can be met in time and that sufficient money is available for personal drawings. Applicants must also appreciate that the bank is there for *assistance* and has no ambition to become a *senior partner* in any business. If a person has a net worth of $10,000.00 the bank will not assist him in a project which requires $50,000,00. The ratio of borrowed capital and own capital has to be reasonable.

ONTARIO DEVELOPMENT AGENCY

This agency was set up last year and started operations early in 1963. The method of operation is much the same as that of the Industrial Development Bank, except that the lonas are made by Chartered Banks which in return receive a guarantee from the Province of Ontario. Just before the Provincial elections I would like to say that I am impressed with the activities of the Hon. R. W. Macauley, Minister of Resources and of Economics and Development. My experiences with the agency show that they work fast and efficiently. No doubt, mistakes will be made, but it is my personal opinion that, since so much money is being spent by the Government anyway, it may as well be in the field of assisting small businesses.

Applications have to meet approximately the same requirements as set by the Industrial Development Bank, budgets and forecasts are required. The agency has teams of experts in the various fields of industry who examine your application. For example, an application to start a textile plant will be assigned to a retired manager of a textile plant and a retired bank manager. Certain basic questions will come up:

(a) Is there a need for the article manufactured?
(b) Is there any chance of exporting the product?
(c) Will the community benefit by increased employment?
(d) Is it possible to raise money in the regular way?
(e) Will sufficient cash be generated to re-pay the loan?

Now you will ask the question, where should I apply? In my experience with both of these institutions, there is no sense in just 'giving it a try', you must have a sound proposal supported by proper financial statements, forecasts, etc. An applicant who cannot come up with these will definitely be wasting his time.

It would be interesting to give some examples of successful and turned down applications. Of course, I am not at liberty to do so. An interesting case, however, occurred in our office where one of our clients approached the Industrial Development Bank twice, with a very good proposal, but was turned down on the grounds that his own capital was too small in comparison with the total amount required to carry out his project. The same client was successful with the Ontario Development Agency. This, of course, is an isolated case, and not an indication that the Ontario Development Agency would be easier to deal with than the Industrial Development Bank.

For the sake of completeness I should also mention the Small Loans Act, which authorizes Chartered Banks to make loans to a maximum amount of $25,000.00 to small businesses, whose estimated gross revenue does not exceed $250,000.00, at a rate of interest of 5½ percent per year. It is my impression that very few loans under this Act are made, since the banks are not anxious to earn 5½% on their money, where there are enough people anxious to borrow at 6%.

This article has dealt with financial assistance available to small businesses. There are other kinds of services provided by the various levels of Government such as Farm credit, Export credit insurance, Statistics, etc. The Department of Trade and Commerce in Ottawa has prepared a book called "Federal Services for Business", which can be obtained on request. Similar publications are available from various Provincial Governments.

Goedkoop Verfafbijtmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en moeizaam werkje zijn. Maar zie hoe Gillett's Lye U kan helpen, tegen een fractie van de prijs van gewone 'paint removers'. Los 1 busje Lye op in 1 quart water. Roer in een andere pan 4 volle tablespoons corn starch of bloem in 2 quarts water. Voeg dit papje, onder constant roeren, langzaam toe aan de Lye-oplossing, zodat U een dikke pasta zonder kluiten krijgt. Bescherm Uw handen met rubber handschoenen en strijk zo de pasta in een dikke, gelijke laag op het geverfde oppervlak. Doe kleine stukjes tegelijk en krab af met een schildersmesje, zodra de eerste tekenen van opdrogen te zien zijn. De oude verf gaat er zo gemakkelijk af. Dozijnen dergelijke tijd- en geldbesparende wenken zijn te vinden in een gratis 60 pag. boekje. Schrijf aan: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke W., Montreal. (Adv.)

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

10

➡ van de vele ⬅

Redenen Waarom

Goed Bestuur, UW Steun Verdient

1 Redelijke lonen voor iedereen. Actie door Uw Conservatieve Regering stelt minimum wettelijke lonen vast voor de bescherming van tewerkgestelde personen.

2 Gelijkwaardige toelagen voor publieke en afzonderlijke schoolondersteuners. Een nieuwe methode voor het toekennen van toelagen zal volledige gelijkwaardigheid verzekeren voor alle lagere scholen.

3 Ondersteuningstoelagen voor weduwen en ongehuwde vrouwen. Uw Conservatieve Regering voorziet in toelagen tot op $65 per maand voor diegenen tussen 60 en 65 jaar die daarvoor in aanmerking komen.

4 Overdrachtelijke pensioenen voor iedereen. VOOR HET EERST in Noord-Amerika. Indien U van betrekking verandert dan zullen Uw pensioenen NIET vervallen. Uw spaargelden en werkgeversbijdragen gaan met U mede. Tewerkstelling van oudere arbeiders wordt aangemoedigd. Meer en hogere inkomens zullen bij pensionering voor de mensen in Ontario worden beschikbaar gesteld.

5 21-jarige leeftijdsgrens voor leertijd in bouwvakken opgeheven. Een beperking die menigeen belemmerde om als handlanger in de vakken in aanmerking te komen, werd opgeheven.

6 Medische verzorging voor iedereen. Een nieuw plan door de Conservatieve Regering maakt medische verzorging mogelijk, ongeacht leeftijd en gezondheid. Voor diegenen die niet in staat zijn om te betalen, wordt door de Provinciale Regering gezorgd.

7 Ouderdoms-, blinden- en invalidesteun verhoogd tot $65 per maand. Deze verhoging is slechts een der velen in het programma voor sociale verzorging door de Conservatieve Regering.

8 Meer parken, meer bezoekers, meer ontspanning. Het is aan Uw Conservatieve Regering te danken dat er thans 81 provinciale parken voor Uw vertier zijn.

9 Verhoogde financiele hulp aan studenten. Een studenten hulpprogramma stelt thans meer studenten in de gelegenheid om een hogere opleiding te volgen. Millioenen dollars in studiebeurzen, studietoelagen en leningen werden in 1962 aan verdienstelijke studenten beschikbaar gesteld.

10 Compensatie voor gewonde arbeiders. Diegenen die tot op $6,000 per jaar (was $5,000) verdienen kunnen ongevallen uitkering aanvragen. Wacht periode is slechts 3 dagen (was 5.).

Prime Minister
John Robarts

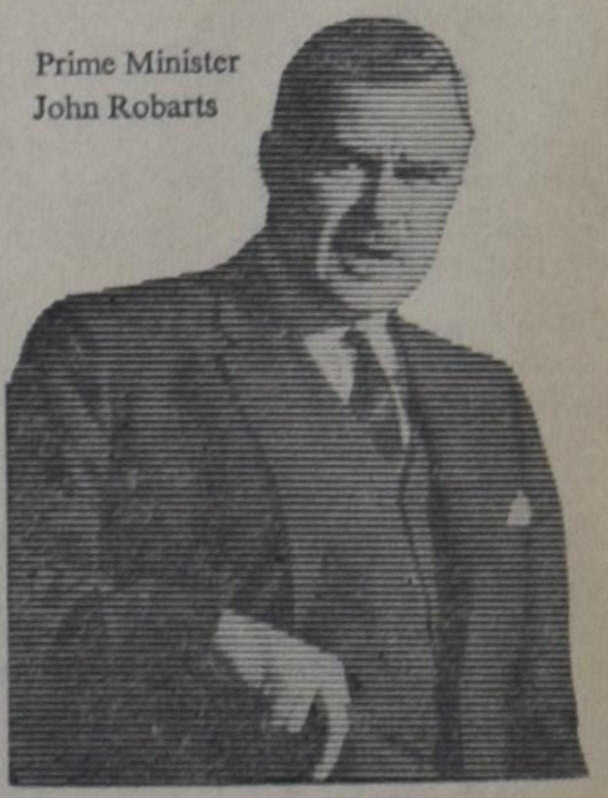

Stemt Progressief Conservatief in Ontario op 25 September

Published by the Ontario Progressive Conservative Ass.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussn de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF. (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDEGEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.